

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 27. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 138/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 138/02	Lietā C-463/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 6. pants — Reproducēšanas tiesības — Izņēmums — Kopēšana privātai lietošanai — Ar mobilo telefonu atmiņas karšu palīdzību veikta reproducēšana — Taisnīga atlīdzība — Nodeva par datu nesējiem — Vienlīdzīga attieksme — Nodevas atmaksāšana — Minimāls kaitējums.	2
2015/C 138/03	Apvienotās lietas C-93/13 P un C-123/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/ <i>Versalis SpA</i> , agrāk – <i>Polimeri Europa SpA</i> , <i>Eni SpA</i> un <i>Versalis SpA</i> , agrāk – <i>Polimeri Europa SpA</i> , <i>Eni SpA</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Ražošanas uzņēmumu pēctecība — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Naudas sodi — Recidīvs — Neierobežota kompetence	4

2015/C 138/04	Lieta C-143/13: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Tribunalul Specializat Cluj</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bogdan Matei, Ioana Oflia Matei/SC Volksbank România SA</i> Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi līgumos, ko slēdz starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju — 4. panta 2. punkts — Līguma noteikumu negodīguma izvērtējums — Noteikumu par līguma galveno priekšmetu vai cenas vai atlīdzības atbilstīgumu izslēgšana ar nosacījumu, ka tie ir formulēti vienkāršā un skaidri saprotamā valodā — Līguma noteikumi par aizdevēja iekasējamo “risku komisiju”, ar kuriem tam ar zināmiem nosacījumiem ir atļauts vienpusēji grozīt procentu likmi	4
2015/C 138/05	Apvienotās lietas C-144/13, C-154/13 un C-160/13: Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën</i> (C-144/13), <i>Staatssecretaris van Financiën/X BV</i> (C-154/13), <i>Nobel Biocare Nederland BV</i> (C-160/13) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Atskaitījumi — Atbrīvojumi no nodokļa — Zobu protēžu piegādes	5
2015/C 138/06	Lieta C-343/13: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Tribunal do Trabalho de Leiria</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis</i> (ACT) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Akciju sabiedrību apvienošanas kārtība — Direktīva 78/855/EEK — Apvienošana pievienojot — 19. pants — Sekas — Vispārēja visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai — Pārkāpums, ko iegūstamā sabiedrība izdarījusi pirms apvienošanas — Pārkāpuma konstatējums administratīvā lēmumā pēc šīs apvienošanas — Valsts tiesības — Iegūstamās sabiedrības administratīvās atbildības nodošana — Pieļaujamība	6
2015/C 138/07	Lieta C-359/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — LESD 20. un 21. pants — Dalībvalsts pilsonis — Dzīvesvieta citā dalībvalstī — Studijas aizjūras zemē vai teritorijā — Finansējuma augstākajai izglītībai saglabāšana — Dzīvesvietas nosacījums par “trīs no sešiem gadiem” — Ierobežojums — Pamatojums	6
2015/C 138/08	Lieta C-472/13: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Andre Lawrence Shepherd</i> /Vācijas Federatīvā Republika Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Patvērums — Direktīva 2004/83/EK — 9. panta 2. punkta b), c) un e) apakšpunkts — Obligātie standarti, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus — Kvalificēšana par bēgli — Vajāšanas darbības — Kriminālsoda piemērošana Amerikas Savienoto Valstu militārpersonai, kura ir atteikusies dienēt Irākā	7
2015/C 138/09	Lieta C-479/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Samazinātas likmes piemērošana — Digitālo vai elektronisko grāmatu piegāde.	8
2015/C 138/10	Lieta C-502/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Samazinātas likmes piemērošana — Digitālo vai elektronisko grāmatu piegāde.	9

2015/C 138/11	Apvienotās lietas C-503/13 un C-504/13: Tiesas (ceturrtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt</i> (C-503/13), <i>Betriebskrankenkasse RWE</i> (C-504/13) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Atbildība par produktiem ar trūkumiem — Direktīva 85/374/EEK — 1. pants, 6. panta 1. punkts un 9. panta pirmās daļas a) punkts — Kardiostimulators un implantējams automātiskais defibrilators — Produkta disfunkcijas risks — Miesas bojājumi — Produkta ar iespējamiem trūkumiem izņemšana un cita produkta implantēšana — Operācijas izdevumu atlīdzināšana	9
2015/C 138/12	Lieta C-512/13: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 24. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>C. G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — LESD 45. pants — Vienlīdzīga attieksme pret darba ņēmējiem nerezidentiem — Nodokļa priekšrocība kā atbrīvojums attiecībā uz darba devēja izmaksātām kompensācijām — Vienotas likmes veidā piešķirta priekšrocība — Darba ņēmēji, kuru izcelsmes dalībvalsts nav viņu darba vietas dalībvalsts — Nosacījums par dzīvesvietu noteiktā attālumā no darba vietas dalībvalsts robežas	10
2015/C 138/13	Lieta C-515/13: Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ingeniørforeningen i Danmark</i> , kas rīkojas <i>Poul Landin vārdā/Tekniq</i> , kas rīkojas <i>ENCO A/S – VVS vārdā</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts — 6. panta 1. punkts — Atšķirīga attieksme vecuma dēļ — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka atlaišanas pabalsts netiek izmaksāts darba ņēmējiem, kuriem atlaišanas datumā ir tiesības uz vecuma pensiju atbilstoši vispārējai kārtībai	11
2015/C 138/14	Lieta C-534/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 4. marta spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare u.c./Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 191. panta 2. punkts — Direktīva 2004/35/EK — Atbildība vides jomā — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru iestādei nav paredzēta iespēja likt piesārņoto zemesgabalu īpašniekiem, kas nav veicinājuši šo piesārņojumu, veikt aizsargpasākumus un pasākumus stāvokļa izlabošanai un ir paredzēts tikai pienākums kompensēt iestādes veiktos pasākumus — Saderība ar principu, ka maksā piesārņotājs, piesardzības un preventīvās darbības principu un principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni	12
2015/C 138/15	Lieta C-547/13: Tiesas (desmitā palāta) 2015. gada 4. marta spriedums (Administratīvās rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SIA "Oliver Medical"/Valsts ieņēmumu dienests</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcijas 8543, 9018 un 9019 — Lāzera un ultraskaņas aparāti, kā arī to rezerves daļas un piederumi	12
2015/C 138/16	Lieta C-553/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Tallinna Ringkonnakohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Netiešie nodokļi — Akcīzes nodoklis — Direktīva 2008/118/EK — 1. panta 2. punkts — Šķidrās kurināmais, kas ir akcīzes prece — Pārdošanas mazumtirdzniecībā nodoklis — Jēdziens "īpašs nolūks" — Iepriekš noteikts mērķis — Sabiedriskā transporta organizēšana pilsētas teritorijā.	13
2015/C 138/17	Lieta C-559/13: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 24. februāra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünwald</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — Tiešie nodokļi — Ienākuma nodoklis — Iespēja atskaitīt uzturēšanās maksājumus, kas samaksāti kā atlīdzība par dāvinājumu paredzamas mantošanas ietvaros — Izņēmums attiecībā uz nodokļu maksātājiem nerezidentiem.	14

2015/C 138/18	Lieta C-564/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – <i>Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion</i> /Eiropas Komisija Apelācija — LESD 340. panta pirmā daļā — Savienības līgumiskā atbildība — LESD 272. pants — Šķēršklauzula — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem — Līgumi par projektiem <i>Ontogov</i> , <i>FIT</i> un <i>RACWeb</i> — Pieļaujamās izmaksas un Komisijas izmaksātie avansa maksājumi — Atzīšanas prasība — Jau radušās un aktuālas intereses celt prasību neesamība	15
2015/C 138/19	Lieta C-585/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – <i>Europäisch-Iranische Handelsbank AG</i> /Eiropas Savienības Padome, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Komisija Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Līdzekļu pārvedumu ierobežojums — Palīdzība sarakstos iekļautām vienībām apiet ierobežojošos pasākumus vai tos neievērot.	15
2015/C 138/20	Lieta C-623/13: Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālā piemērošanas joma — Iemaksas par ienākumiem no īpašuma — Vispārējā sociālā iemaksa — Iemaksa sociālā parāda izlīdzināšanai — Sociālā iemaksa — Papildiemaksa sociālajai iemaksai — Dalība obligāto sociālā nodrošinājuma sistēmu finansēšanā — Tiesā un pietiekami atbilstoša saikne ar noteiktām sociālā nodrošinājuma jomām.	16
2015/C 138/21	Lieta C-667/13: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Tribunal do Comércio de Lisboa</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Estado português/Banco Privado Português SA</i> , likvidācijas procesā, <i>Massa Insolvente do Banco Privado Português SA</i> , likvidācijas procesā Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Ar aizdevumu saistīta valsts garantija — Lēmums 2011/346/ES — Jautājumi par spēkā esamību — Pieņemamība — LESD 107. panta 1. punkts — Pamatojums — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Nopietns traucējums dalībvalsts tautsaimniecībā.	17
2015/C 138/22	Lieta C-691/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 89/105/EEK — 6. panta 2. punkts — Veselības apdrošināšanas kases kompensējamo zāļu saraksts — Atmaksāšanas nosacījumu grozīšana zālēm saistībā ar to iekļaušanu no jauna sarakstā — Pienākums norādīt pamatojumu	17
2015/C 138/23	Lieta C-6/14: Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 785/2004 — Gaisa pārvadātāji un gaisa kuģu ekspluatanti — Apdrošināšana — Prasības — “Pasažiera” un “apkalpes locekļa” jēdzieni — Helikopters — Lavīnu spridzināšanas eksperta pārvadāšana — Zaudējumi, kas nodarīti lidojuma laikā darbā — Atlīdzība	18
2015/C 138/24	Lieta C-41/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/84/EK — 1. pants — Intelektuālais īpašums — Oriģinālo mākslas darbu pārdošana izolē — Atlīdzības saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām samaksas oriģināldarba autoram pienākums — Saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām maksājamās atlīdzības parādnieks — Pircējs vai pārdevējs — Līgumā pielīgta atkāpe.	19

2015/C 138/25	Lieta C-43/14: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ozona slāņa aizsardzība — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Kvotu piešķiršanas metode — Bezmaksas kvotu piešķiršana — Šādas piešķiršanas aplikšana ar dāvinājuma nodokli.	19
2015/C 138/26	Lieta C-104/14: Tiesas (astotā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi</i> , preventīvās vienošanās ar kreditoriem procesā, <i>Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 288. panta trešā daļa — Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos — Direktīva 2000/35/EK — 2., 3. un 6. pants — Direktīva 2011/7/ES — 2., 7. un 12. pants — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas varētu valsts kreditoram nelabvēlīgi grozīt tāda prasījuma procentus, kurš radies pirms šīm direktīvām	20
2015/C 138/27	Lieta C-175/14: Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ralph Prankl</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Direktīva 92/12/EEK — Vispārējā akcīzes preču sistēma — Kontrabandas preču aplikšana ar nodokli — Preces, kas laistas apgrozībā vienā dalībvalstī un nogādātas uz citu dalībvalsti — Kompetentās dalībvalsts noteikšana — Tranzītvalsts tiesības aplikāt minētās preces ar nodokli	21
2015/C 138/28	Lieta C-178/14: Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 8525 80 — Televīzijas kameras, digitālās fotokameras un videokameras — Apakšpozīcijas 8525 80 91 un 8525 80 99 — Sporta brillēs integrētas videokameras — Tālummaiņas funkcija — No ārējiem signālu avotiem iegūtu datņu ierakstīšana	21
2015/C 138/29	Lieta C-220/14 P: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – <i>Ahmed Abdelaziz Ezz u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija</i> Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām saistībā ar situāciju Ēģiptē — Personu, pret kurām tiek veikta kriminālvajāšana valsts līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās dēļ, līdzekļu iesaldēšana — Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija.	22
2015/C 138/30	Lieta C-221/14 P: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – <i>H/Eiropas Savienības Tiesa</i> Apelācijas sūdzība — Eiropas Savienības Tiesas locekļu atalgojuma sistēma — Bijušais Civildienesta tiesas loceklis — Lūgums tikt apdrošinātam saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu (KVAS) — Lēmums — Atteikums — Tiesību aizsardzības līdzekļi — Novēlotība — Nepieņemamība	23
2015/C 138/31	Lieta C-238/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste Valsts pienākumu neizpilde — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Epizodiski nodarbinātie izpildītājmākslas nozares darbinieki — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi — 5. klauzulas 1. punkts — Pasākumi, kuru mērķis ir novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu — Šādus līgumus attaisnojošu "objektīvu iemeslu" jēdziens.	23

2015/C 138/32	Atzinums 1/15: Eiropas Parlamenta pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu	24
2015/C 138/33	Lieta C-451/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. septembrī iesniedza <i>Rayonen sad Sofia</i> (Bulgārija) – <i>Rumyana Asenova Petrus</i> /Bulgārijas Republika	24
2015/C 138/34	Lieta C-512/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā T-686/13 <i>Unibail/ITSB</i> 2014. gada 14. novembrī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB).	24
2015/C 138/35	Lieta C-513/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā T-687/13 <i>Unibail/ITSB</i> 2014. gada 14. novembrī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB).	25
2015/C 138/36	Lieta C-595/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. decembrī – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome	26
2015/C 138/37	Lieta C-11/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. janvārī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>Odvolačí finanční ředitelství/Český rozhlas</i>	26
2015/C 138/38	Lieta C-24/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. janvārī iesniedza <i>Finanzgericht München</i> (Vācija) – <i>Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen</i>	27
2015/C 138/39	Lieta C-27/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. janvārī iesniedza <i>Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana</i> (Itālija) – <i>Pippo Pizzo/CRGT srl</i>	27
2015/C 138/40	Lieta C-28/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. janvārī iesniedza <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Koninklijke KPN NV u.c./Autoriteit Consument en Markt (ACM)</i>	28
2015/C 138/41	Lieta C-30/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-450/09 <i>Simba Toys GmbH & Co. KG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 27. janvārī iesniedza <i>Simba Toys GmbH & Co. KG</i>	29
2015/C 138/42	Lieta C-37/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 29. janvārī iesniedza <i>Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari</i> (Itālija) – <i>Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA</i>	31
2015/C 138/43	Lieta C-41/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. februārī iesniedza <i>High Court of Ireland</i> (Īrija) – <i>Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance</i>	31
2015/C 138/44	Lieta C-48/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. februāra iesniedza <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>État belge</i> – <i>SPF Finances/ING Dynamic SA</i> tiesību pārņēmēja <i>ING International SA</i>	32
2015/C 138/45	Lieta C-50/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā T-173/11 <i>Kurt Hesse un Lutter & Partner GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 6. februārī iesniedza <i>Kurt Hesse</i>	33

2015/C 138/46	Lieta C-57/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. februārī iesniedza <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) – <i>United Video Properties Inc./Telenet NV</i>	34
2015/C 138/47	Lieta C-59/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. februārī iesniedza <i>Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro</i> (Itālija) – <i>Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze</i>	35
2015/C 138/48	Lieta C-60/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2014. gada 11. decembra spriedumu lietā T-476/12 <i>Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH</i> /Eiropas Komisija 2015. gada 11. februārī iesniedza <i>Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH</i>	35
2015/C 138/49	Lieta C-63/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza <i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) – <i>Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i>	36
2015/C 138/50	Lieta C-64/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt</i>	37
2015/C 138/51	Lieta C-65/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza <i>Tribunale di Bari</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Vito Santoro</i>	38
2015/C 138/52	Lieta C-66/15: Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	38
2015/C 138/53	Lieta C-69/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 16. februārī iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Nutrivet/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség</i>	39
2015/C 138/54	Lieta C-75/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. februārī iesniedza <i>Markkinaoikeus</i> (Somija) – <i>Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveysalan lupa – ja valvontavirasto</i>	40
2015/C 138/55	Lieta C-77/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-409/14 <i>Marcuccio</i> /Eiropas Savienība un Eiropas Savienības Tiesa 2015. gada 19. februārī iesniedza Eiropas Savienības Tiesa	41
2015/C 138/56	Lieta C-81/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. februārī iesniedza <i>Symvoulitis Epikrateias</i> (Grieķija) – <i>Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon</i> (Finanšu ministrs).	42
2015/C 138/57	Lieta C-95/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-551/08 <i>H & R ChemPharm GmbH</i> /Eiropas Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza <i>H & R ChemPharm GmbH</i>	43
2015/C 138/58	Lieta C-101/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 17. decembra spriedumu lietā T-72/09 <i>Pilkington u.c./Komisija</i> 2015. gada 27. februārī iesniedza <i>Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA</i>	45

Vispārējā tiesa

2015/C 138/59	Apvienotās lietas T-249/12 un T-269/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 12. marta spriedums – <i>Vestel Iberia</i> un <i>Makro autoservicio mayorista</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Muitas savienība — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošā iegrāmatošana un atlaišana — Krāsu televīzijas uztvērēji no Turcijas — Pieteikums par muitas nodokļa atlaišanu, ko iesnieguši divi importētāji — Komisijas norāde valsts iestādēm uz lēmumu par citu importētāju — Regulas (EEK) Nr. 2454/93 871. panta 2. un 6. pants un 905. panta 2. un 6. punkts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība	46
2015/C 138/60	Lieta T-377/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 9. marta spriedums – <i>ultra air</i> /ITSB – <i>Donaldson Filtration Deutschland</i> (“ultra.air ultrafilter”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ultra.air ultrafilter” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts.	46
2015/C 138/61	Lieta T-513/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 6. marta spriedums – <i>Braun Melsungen</i> /ITSB (“SafeSet”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SafeSet” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Faktu pārbaude pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts	47
2015/C 138/62	Lieta T-257/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 6. marta spriedums – <i>Novomatic</i> /ITSB – <i>Berentzen Mally Marketing plus Services</i> (“BLACK JACK TM”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “BLACK JACK TM” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “BLACK TRACK” un agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BLACK TRACK” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	48
2015/C 138/63	Lieta T-392/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 26. februāra rīkojums – <i>Lavazza</i> /ITSB – <i>Commercialunione prima</i> (“LAVAZZA A MODO MIO”) Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	48
2015/C 138/64	Lieta T-251/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 3. marta rīkojums – <i>Gemeente Nijmegen</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Nīderlandes pašvaldība piešķirusi profesionālam futbola klubam — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru — Atbalsta pasākums, kas lēmuma pieņemšanas datumā ir pilnībā īstenots — Pieņemamība — Apstrīdams tiesību akts	49
2015/C 138/65	Lieta T-431/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 26. februāra rīkojums – <i>Métropole Gestion</i> /ITSB – <i>Metropol</i> (“METROPOL”) Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “METROPOL” — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pieteikuma neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	49
2015/C 138/66	Lieta T-473/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 24. februāra rīkojums – <i>G-Star Raw</i> /ITSB – <i>PepsiCo</i> (“PEPSI RAW”) Kopienas preču zīme — Iebildumi — Apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	50

2015/C 138/67	Lieta T-233/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 5. marta rīkojums – <i>Intesa Sanpaolo</i> /ITSB (“NEXTCARD”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskās preču zīmes “NEXTCARD” reģistrācijas pieteikums — Pārbaudītāja izteikts daļējs reģistrācijas atteikums — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība.	51
2015/C 138/68	Lieta T-833/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. decembrī – <i>Søndagsavisen</i> /Komisija	51
2015/C 138/69	Lieta T-834/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. decembrī – <i>Forbruger-Kontakt</i> /Komisija.	52
2015/C 138/70	Lieta T-52/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. februārī – <i>Sharif University of Technology</i> /Padome	52
2015/C 138/71	Lieta T-59/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. februārī – <i>Amitié</i> /EACEA	53
2015/C 138/72	Lieta T-65/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. februārī – <i>TALANTON</i> /Eiropas Komisija.	55
2015/C 138/73	Lieta T-68/15: Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – <i>Scandlines Øresund u.c.</i> /Komisija	56
2015/C 138/74	Lieta T-72/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. februārī – <i>Hippler</i> /Komisija	57
2015/C 138/75	Lieta T-86/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – <i>Aston Martin Lagonda</i> /ITSB (Automašīnas priekšā novietota režģa attēls).	58
2015/C 138/76	Lieta T-87/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – <i>Aston Martin Lagonda</i> /ITSB (Automašīnas priekšā novietota režģa attēls).	59
2015/C 138/77	Lieta T-88/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – <i>Aston Martin Lagonda</i> /ITSB (Radiatora režģa attēls).	59
2015/C 138/78	Lieta T-98/15: Prasība, kas celta 2015. gada 25. februārī – <i>Tubes Radiatori</i> /ITSB – <i>Antrax It</i> (Apkures radiatorī).	60
2015/C 138/79	Lieta T-101/15: Prasība, kas celta 2015. gada 26. februārī – <i>Red Bull</i> /ITSB – <i>Optimum Mark</i> (Zilas un sudrabainas krāsas attēls).	61
2015/C 138/80	Lieta T-102/15: Prasība, kas celta 2015. gada 26. februārī – <i>Red Bull</i> /ITSB – <i>Optimum Mark</i> (Zilas un sudrabainas krāsas attēls).	61
2015/C 138/81	Lieta T-103/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – <i>Flabeg Deutschland</i> /Komisija	62
2015/C 138/82	Lieta T-108/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – <i>Bundesverband Glasindustrie u.c.</i> /Komisija	63
2015/C 138/83	Lieta T-109/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. martā – <i>Saint-Gobain Isover G+H u.c.</i> /Komisija	64
2015/C 138/84	Lieta T-110/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. martā – <i>International Management Group</i> /Komisija	65
2015/C 138/85	Lieta T-120/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – <i>Proforec</i> /Komisija.	66
2015/C 138/86	Lieta T-639/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 2. marta rīkojums – <i>Watch TV</i> /Padome	67
2015/C 138/87	Lieta T-459/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 4. marta rīkojums – <i>Messi Cuccittini</i> /ITSB – <i>Pires Freitas Campos</i> (“LEO”)	67

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 138/01)

Jaunākā publikācija

OV C 127, 20.4.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 118, 13.4.2015.

OV C 107, 30.3.2015.

OV C 96, 23.3.2015.

OV C 89, 16.3.2015.

OV C 81, 9.3.2015.

OV C 73, 2.3.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtnā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S*

(Lieta C-463/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 6. pants — Reproducēšanas tiesības — Izņēmums — Kopēšana privātai lietošanai — Ar mobilo telefonu atmiņas karšu palīdzību veikta reproducēšana — Taisnīga atlīdzība — Nodeva par datu nesējiem — Vienlīdzīga attieksme — Nodevas atmaksāšana — Minimāls kaitējums

(2015/C 138/02)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa*Østre Landsret***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Copydan Båndkopi*Atbildētāja: *Nokia Danmark A/S***Rezolutīvā daļa:**

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta taisnīgas atlīdzības samaksa atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām kopēšanai privātai lietošanai saistībā ar tādiem daudzfunkcionāliem datu nesējiem kā, piemēram, mobilo telefonu atmiņas kartes neatkarīgi no tā, vai šo datu nesēju galvenā funkcija ir kopēšana privātai lietošanai vai nē, ar nosacījumu, ka viena no šo datu nesēju funkcijām, pat ja tā ir tikai sekundāra, ļauj to turētājiem izmantot tos šim nolūkam. Tomēr šīs funkcijas galvenais vai sekundārais raksturs un datu nesēja spējas veikt reproducēšanu relatīvais nozīmīgums var ietekmēt maksājamās taisnīgas atlīdzības apmēru. Ciktāl tiesību subjektiem radītais kaitējums tiktu uzskatīts par minimālu, minētās funkcijas nodrošināšana varētu neradīt pienākumu maksāt šo atlīdzību;
- 2) Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā nodeva, kas paredzēta taisnīgas atlīdzības finansēšanai atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām kopēšanai privātai lietošanai, ir attiecināta uz tādu datu nesēju izplatīšanu, kuri var tikt izmantoti reproducēšanai privātai lietošanai, kā, piemēram, mobilo telefonu atmiņas kartes, bet kurā šī nodeva nav attiecināta uz sastāvdaļām, kuras galvenokārt paredzētas kopiju privātai lietošanai uzglabāšanai, kā, piemēram, MP3 atskaņotāju iekšējā atmiņa, ar nosacījumu, ka šīs dažādās datu nesēju kategorijas un sastāvdaļas nav salīdzināmas vai ka saistībā ar tām pastāvošā atšķirīgā attieksme ir pamatota, par ko ir jāpārliedz iesniedzējtiesai;

- 3) Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru nodeva, kas paredzēta taisnīgas atlīdzības finansēšanai atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām kopēšanai privātai lietošanai, tiek iekasēta no ražotājiem un importētājiem, kuri pārdod mobilo telefonu atmiņas kartes uzņēmumiem, zinot, ka tās ir paredzētas pārdot tālāk, bet nezinot, vai šo atmiņas karšu galīgie pircēji ir privātpersonas vai uzņēmumi, ar nosacījumu, ka:

— šādas sistēmas ieviešana ir pamatota ar praktiskām grūtībām;

— personas, kam jāveic maksājums, ir atbrīvotas no minētās nodevas samaksas, ja tās pierāda, ka tās ir pārdevušas mobilo telefonu atmiņas kartes personām, kas nav fiziskās personas, mērķiem, kas acīmredzami nav saistīti ar reproducēšanu privātai lietošanai, ciktāl šis atbrīvojums nevar aprobežoties tikai ar pārdošanu uzņēmumiem, kas ir reģistrēti organizācijā, kura administrē attiecīgo nodevu;

— minētajā sistēmā ir paredzētas tādas tiesības uz šīs nodevas atmaksu, kas ir efektīvas un pārmērīgi neapgrūtina samaksātās nodevas atmaksu, ciktāl šī atmaksāšana var tikt veikta tikai galīgajam šādas atmiņas kartes pircējam, kuram šajā ziņā ir jābūt iesniegušam pieteikumu minētajā organizācijā;

- 4) Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts, lasot to šīs direktīvas preambulas 35. apsvēruma gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to dalībvalstīm ir ļauts noteiktos gadījumos, kas ietilpst izņēmuma attiecībā uz reproducēšanas tiesībām kopēšanai privātai lietošanai piemērošanas jomā, paredzēt atbrīvojumu no taisnīgas atlīdzības samaksas atbilstoši šim izņēmumam, ja tiesību subjektiem radītais kaitējums šajos gadījumos ir minimāls. Dalībvalstu kompetencē ir noteikt šāda kaitējuma robežvērtību, ievērojot, ka šīs robežvērtības piemērošanai tostarp ir jāatbilst vienlīdzīgas attieksmes principam;

- 5) Direktīva 2001/29 ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 2. punktu ir nolēmusi no šīs tiesību normas materiālās piemērošanas jomas izslēgt jebkādas tiesību subjektu tiesības atļaut to darbu reproducēšanu privātai lietošanai, tiesību subjekta piešķirtā atļauja tā darbus saturošo datņu izmantošanai nevar ietekmēt pienākumu samaksāt taisnīgu atlīdzību atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām par atbilstoši minētās direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktam veikto reproducēšanu ar šo datņu palīdzību un pati par sevi nevar radīt attiecīgo datņu izmantotājam pienākumu samaksāt minētajam tiesību subjektam jebkādu atlīdzību;

- 6) Direktīvas 2001/29 6. pantā minēto tehnoloģisko pasākumu īstenošana saistībā ar tādām ierīcēm, kas tiek izmantotas aizsargāto darbu reproducēšanai, kā DVD, CD un MP3 atskaņotāji vai datori nevar ietekmēt pienākumu maksāt taisnīgo atlīdzību atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām par reproducēšanu privātai lietošanai, kura ir veikta ar šīm ierīcēm. Tomēr minētā īstenošana var ietekmēt šīs atlīdzības konkrēto apmēru;

- 7) Direktīva 2001/29 nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta taisnīgas atlīdzības samaksa atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām par reproducēšanu, kas ir veikta, izmantojot nelikumīgus avotus, proti, izmantojot aizsargātus darbus, kas ir nodoti publiskai lietošanai bez tiesību subjektu atļaujas;

- 8) Direktīva 2001/29 pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta taisnīgas atlīdzības samaksa atbilstoši izņēmumam attiecībā uz reproducēšanas tiesībām par aizsargāto darbu reproducēšanu, ko fiziska persona ir veikusi no trešai personai piederošas ierīces vai ar tās palīdzību.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA un Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-93/13 P un C-123/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Ražošanas uzņēmumu pēctecība — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Naudas sodi — Recidīvs — Neierobežota kompetence

(2015/C 138/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

(C-93/13 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, G. Conte un R. Striani)

Pārējie lietas dalībnieki: Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA (pārstāvji – M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante un V. Laroccia, advokāti)

(C-123/13 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Versalis SpA, agrāk – Polimeri Europa SpA, Eni SpA (pārstāvji – M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante un V. Laroccia, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, G. Conte un R. Striani)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības lietās C-93/13 P un C-123/13 P noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-93/13 P;
- 3) Versalis SpA un Eni SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-123/13.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.
OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 26. aprīļa spriedums (Tribunalul Specializat Cluj (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Lieta C-143/13) ⁽¹⁾

Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi līgumos, ko slēdz starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju — 4. panta 2. punkts — Līguma noteikumu negodīguma izvērtējums — Noteikumu par līguma galveno priekšmetu vai cenas vai atlīdzības atbilstīgumu izslēgšana ar nosacījumu, ka tie ir formulēti vienkāršā un skaidri saprotamā valodā — Līguma noteikumi par aizdevēja iekasējamo “risku komisiju”, ar kuriem tam ar zināmiem nosacījumiem ir atļauts vienas pusēji grozīt procentu likmi

(2015/C 138/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Atbildētāja: SC Volksbank România SA

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā jēdzieni “līguma galvenais priekšmets” un “cenas un atlīdzības, no vienas puses, atbilstīgums pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas, no otras puses”, principā neaptver tādu līguma noteikumu veidus kā pamatlietā apspriestie, kas ietverti aizdevuma līgumos, kuri ir noslēgti starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju, ar kuriem, pirmkārt, aizdevējam noteiktos apstākļos ir atļauts vienpusēji grozīt procentu likmi un, otrkārt, kuros ir paredzēta aizdevēja iekasējamā “riskā komisijas nauda”. Tomēr iesniedzējtiesai šāda minēto līguma noteikumu kvalifikācija ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgo līgumu veidu, vispārējo sistēmu un nosacījumus, kā arī juridisko un faktisko kontekstu, kurā tie ietilpst.

(¹) OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Apvienotās lietas C-144/13, C-154/13 un C-160/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Atskaitījumi — Atbrīvojumi no nodokļa — Zobu protēžu piegādes

(2015/C 138/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāji: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Atbildētāji: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2007. gada 20. decembra Direktīvu 2007/75/EK, 168. pants ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad valsts tiesībās paredzētais atbrīvojums no nodokļa nav saderīgs ar Direktīvu 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, minētais 168. pants neļauj nodokļu maksātājam saņemt šo atbrīvojumu no nodokļa, vienlaicīgi izmantojot tiesības uz atskaitīšanu;
- 2) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, 140. panta a) un b) punkts, kā arī 143. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tajos paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa ir piemērojams zobu protēžu iegādēm Kopienas iekšienē un galīgajai ieviešanai, kuras veikuši zobārsti vai zobu tehniķi, ja piegādes vai importa galamērķa dalībvalsts nav ieviesusi Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, 370. pantā paredzēto pārejas regulējumu;

- 3) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2007/75, 140. panta a) un b) punkts ir interpretējami tādējādi, ka šajā normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa ir piemērojams arī gadījumā, kad zobu protēžu iegāde Kopienas iekšienē notiek no dalībvalsts, kura ir ieviesusi minētās direktīvas 370. pantā paredzēto atkāpju un pārejas regulējumu.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Lieta C-343/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Akciju sabiedrību apvienošanas kārtība — Direktīva 78/855/EEK — Apvienošana pievienojot — 19. pants — Sekas — Vispārēja visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai — Pārkāpums, ko iegūstamā sabiedrība izdarījusi pirms apvienošanas — Pārkāpuma konstatējums administratīvā lēmumā pēc šīs apvienošanas — Valsts tiesības — Iegūstamās sabiedrības administratīvās atbildības nodošana — Pieļaujamība

(2015/C 138/06)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal do Trabalho de Leiria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Modelo Continente Hipermercados SA

Atbildētāja: Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanu, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/109/EK, 19. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka “apvienošana pievienojot” minētās direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē rada pienākuma maksāt naudas sodu, kas ar galīgu lēmumu pēc šīs apvienošanas ir noteikts par darba tiesību pārkāpumiem, kurus iegūstamā sabiedrība ir izdarījusi pirms minētās apvienošanas, nodošanu ieguvējai sabiedrībai.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Lieta C-359/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — LESD 20. un 21. pants — Dalībvalsts pilsonis — Dzīvesvieta citā dalībvalstī — Studijas aizjūras zemē vai teritorijā — Finansējuma augstākajai izglītībai saglabāšana — Dzīvesvietas nosacījums par “trīs no sešiem gadiem” — Ierobežojums — Pamatojums

(2015/C 138/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: B. Martens

Atbildētājs: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Rezolutīvā daļa:

LESD 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, saskaņā ar kuru finansējuma saglabāšana studijām augstākās izglītības iestādē ārpus šīs dalībvalsts ir pakļauta nosacījumam, ka studentam, kurš pieprasa šādu finansējumu, ir jābūt dzīvojušam minētajā dalībvalstī vismaz trīs gadus no sešiem gadiem pirms reģistrēšanās minētajām studijām.

(¹) OV C 274, 21.9.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Bayerisches Verwaltungsgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Andre Lawrence Shepherd/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-472/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Patvērums — Direktīva 2004/83/EK — 9. panta 2. punkta b), c) un e) apakšpunkts — Obligātie standarti, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus — Kvalificēšana par bēgli — Vajāšanas darbības — Kriminālsoda piemērošana Amerikas Savienoto Valstu militārpersonai, kura ir atteikusies dienēt Irākā

(2015/C 138/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Pamatlietas puses

Prasītājs: Andre Lawrence Shepherd

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta noteikumi ir jāinterpretē šādi:

— tie attiecas uz visām militārpersonām, tostarp arī loģistikas vai palīgpersonālu;

— tie attiecas uz situāciju, kad pati militārā dienesta veikšana attiecīgā konflikta ietvaros nozīmētu kara noziegumu veikšanu, tostarp uz situāciju, kad patvērums meklētājs šādu noziegumu izdarīšanā piedalītos tikai netieši, ja ir pietiekami ticams, ka funkciju pildīšanas laikā viņš sniegtu ievērojamu atbalstu šo noziegumu sagatavošanai vai īstenošanai;

— tie attiecas ne tikai uz situācijām, kad ir pierādīts, ka kara noziegumi ir veikti, vai situācijām, kas varētu tikt izskatītas Starptautiskajā krimināltiesā, bet arī uz situācijām, kad patvērums meklētājs var pierādīt, ka šādu noziegumu izdarīšana ir ļoti iespējama;

- izvērtējot faktus, kas ir jāveic pašām valsts iestādēm, piemērojot tiesas pārbaudi, lai kvalificētu attiecīgā dienesta situāciju, ir jāpamatojas uz pierādījumu kopumu, kas, ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, īpaši tos, kas ir saistīti ar būtiskajiem faktiem, kuri attiecas uz izcelsmes valsti laikā, kad tiek pieņemts lēmums par pieteikumu, kā arī pieteicēja individuālo stāvokli un personīgos apstākļus, var apliecināt, ka dienesta situācija rada iespējamu apgalvoto kara noziegumu veikšanu;
 - vērtējumā, kas jāveic valsts iestādēm, ir jāņem vērā apstākļi, ka militārā intervence tika uzsākta saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes mandātu vai pamatojoties uz starptautiskās sabiedrības konsensu un ka valsts vai valstis, kas veic darbību, nosoda kara noziegumus, un
 - atteikumam pildīt militāro dienestu ir jābūt vienīgajam līdzeklim, kas patvēruma meklētājam ļauj izvairīties no dalības apgalvotajos kara noziegumos, un tādējādi, ja viņš nav izmantojis procedūru, lai iegūtu atbrīvojumu idejiskas pārliecības dēļ, šāds apstāklis izslēdz aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 2004/83 9. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ja vien minētais pieteicējs nepierāda, ka konkrētajā situācijā viņam šāda veida procedūra nebija pieejama;
- 2) Direktīvas 2004/83 9. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir aplūkoti pamatlīdētā, nešķiet, ka pasākumi, kas piemēroti militārpersonai tās atteikuma veikt dienestu dēļ, piemēram, brīvības atņemšana vai atbrīvošana no armijas, ņemot vērā attiecīgās valsts likumīgo tiesību uzturēt bruņotos spēkus īstenošanu, varētu šajā ziņā tikt uzskatīti par tik nesamērīgiem vai diskriminējošiem, lai tie ietilptu šajās tiesību normās norādītajās vajāšanas darbībās. Tas tomēr ir jāpārbauda valsts iestādēm.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-479/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Samazinātas likmes piemērošana — Digitālo vai elektronisko grāmatu piegāde

(2015/C 138/09)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Soulay un F. Dintilhac)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un J. S. Pilczer)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – M. Jacobs un J. C. Halleux)

Rezolutīvā daļa:

- 1) piemērojot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi digitālo vai elektronisko grāmatu piegādei, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2010. gada 7. decembra Direktīvu 2010/88/ES, 96. un 98. pantā, skatot tos kopsakarā ar minētās direktīvas II un III pielikumu, kā arī Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, paredzētos pienākumus;

- 2) Francijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-502/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Samazinātas likmes piemērošana — Digitālo vai elektronisko grāmatu piegāde

(2015/C 138/10)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Soulay un F. Dintilhac)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – E. Chatziioakeimidou un A. de Gregorio Merino)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis – D. Holderer)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – M. Jacobs un J.-C. Halleux)

Rezolutīvā daļa:

- 1) piemērojot pievienotās vērtības nodokļa likmi 3 % apmērā digitālo vai elektronisko grāmatu piegādei, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2010. gada 7. decembra Direktīvu 2010/88/ES, 96.–99., 110. un 114. pantā, skatot tos kopsakarā ar minētās direktīvas II un II pielikumu, kā arī Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112, paredzētos pienākumus;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Beļģijas Karaliste un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Apvienotās lietas C-503/13 un C-504/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Atbildība par produktiem ar trūkumiem — Direktīva 85/374/EEK — 1. pants, 6. panta 1. punkts un 9. panta pirmās daļas a) punkts — Kardiostimulators un implantējams automātiskais defibrilators — Produkta disfunkcijas risks — Miesas bojājumi — Produkta ar iespējamiem trūkumiem izņemšana un cita produkta implantēšana — Operācijas izdevumu atlīdzināšana

(2015/C 138/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Atbildētājas: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13) un Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbilstību par produktiem ar trūkumiem 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka vienai un tai pašai kategorijai vai vienai un tai pašai ražošanas sērijai piederošu produktu, piemēram, kardiostimulatoru un implantējamu automātisko defibrilatoru, iespējama trūkuma konstatējums ļauj šādu produktu atzīt par produktu ar trūkumiem, nekonstatējot attiecīgo šī produkta trūkumu;
- 2) Direktīvas 85/374 1. pants un 9. panta pirmās daļas a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka kaitējums, kuru ir radījusi ķirurģiska tāda produkta ar trūkumiem kā kardiostimulatora vai implantējama automātiskā defibrilatora nomaiņas operācija, ir “kaitējums, kuru ir radījusi nāve vai miesas bojājumi”, par kuru ir atbildīgs ražotājs, ja šī operācija ir vajadzīga, lai novērstu attiecīgā produkta trūkumu. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai pamatlietās šie nosacījumi ir izpildīti.

⁽¹⁾ OV C 352, 30.11.2013.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 24. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C. G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-512/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — LESD 45. pants — Vienlīdzīga attieksme pret darba ņēmējiem nerezidentiem — Nodokļa priekšrocība kā atbrīvojums attiecībā uz darba devēja izmaksātām kompensācijām — Vienotas likmes veidā piešķirta priekšrocība — Darba ņēmēji, kuru izcelsmes dalībvalsts nav viņu darba vietas dalībvalsts — Nosacījums par dzīvesvietu noteiktā attālumā no darba vietas dalībvalsts robežas

(2015/C 138/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: C. G. Sopora

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīdētā, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī, paredz piešķirt nodokļa priekšrocību kā vienotas likmes atbrīvojumu attiecībā uz eksteritoriālu izdevumu kompensāciju līdz 30 % no nodokļa bāzes, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 km attālumā no tās robežas, izņemot – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ja šie ierobežojumi ir tikuši noteikti tādējādi, ka šis atbrīvojums sistemātiski izraisa nepārprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārmērīgu kompensāciju.

(¹) OV C 367, 14.12.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ingeniørforeningen i Danmark*, kas rīkojas *Poul Landin vārdā/Tekniq*, kas rīkojas *ENCO A/S – VVS vārdā*

(Lieta C-515/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts — 6. panta 1. punkts — Atšķirīga attieksme vecuma dēļ — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka atlaišanas pabalsts netiek izmaksāts darba ņēmējiem, kuriem atlaišanas datumā ir tiesības uz vecuma pensiju atbilstoši vispārējai kārtībai

(2015/C 138/13)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ingeniørforeningen i Danmark*, kas rīkojas *Poul Landin vārdā*

Atbildētājs: *Tekniq*, kas rīkojas *ENCO A/S – VVS vārdā*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlīdētā, kurā paredzēts, ka darba devējs, atlaižot darbinieku, kurš attiecīgajā uzņēmumā nepārtraukti nostrādājis 12, 15 vai 18 gadus, šim darbiniekam atlaišanas dienā izmaksā pabalstu attiecīgi vienas, divu vai trīs mēnešu darba algu apmērā, tomēr šo pabalstu nemaksā, ja no atlaišanas dienas darbiniekam ir iespēja saņemt valsts pensiju atbilstoši vispārējai kārtībai, ja, pirmkārt, šis tiesiskais regulējums ir objektīvi un saprātīgi pamatots ar likumīgu mērķi nodarbinātības un darba tirgus politikas jomā un, otrkārt, tas ir atbilstīgs un vajadzīgs līdzeklis šā mērķa sasniegšanai. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai tas tā ir.

(¹) OV C 359, 7.12.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 4. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare u.c./Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Lieta C-534/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 191. panta 2. punkts — Direktīva 2004/35/EK — Atbildība vides jomā — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru iestādei nav paredzēta iespēja likt piesārņoto zemesgabalu īpašniekiem, kas nav veicinājuši šo piesārņojumu, veikt aizsargpasākumus un pasākumus stāvokļa izlabošanai un ir paredzēts tikai pienākums kompensēt iestādes veiktos pasākumus — Saderība ar principu, ka maksā piesārņotājs, piesardzības un preventīvās darbības principu un principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni

(2015/C 138/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Atbildētāji: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

piedaloties: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, saskaņā ar kuru, ja nav iespējams noteikt par zemesgabala piesārņojumu atbildīgo personu vai panākt, ka šī persona veic pasākumus stāvokļa izlabošanai, kompetentā iestāde nevar likt šī zemesgabala īpašniekam, kurš nav atbildīgs par piesārņojumu, veikt aizsargpasākumus un pasākumus stāvokļa izlabošanai, un viņam ir tikai jāatļūdzina kompetentās iestādes veikto pasākumu izdevumi tādā apmērā, kas nepārsniedz teritorijas tirgus vērtību, kura noteikta pēc šo pasākumu veikšanas.

⁽¹⁾ OV C 359, 7.12.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2015. gada 4. marta spriedums (Administratīvās rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Oliver Medical”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-547/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcijas 8543, 9018 un 9019 — Lāzera un ultraskaņas aparāti, kā arī to rezerves daļas un piederumi

(2015/C 138/15)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā rajona tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA "Oliver Medical"

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras, kas ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijās, kas secīgi izriet no Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1214/2007, Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulas (EK) Nr. 1031/2008, Komisijas 2009. gada 30. septembra Regulas (EK) Nr. 948/2009, Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulas (ES) Nr. 861/2010 un Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulas (ES) Nr. 1006/2011, jāinterpretē tādējādi, ka tālab, lai noteiktu, vai tādi produkti kā pamatlietā aplūkotie ir jāklasificē drīzāk kā medicīniskiem nolūkiem paredzēti aparāti vai instrumenti šīs nomenklatūras pozīcijā 9018 vai kā mehanoterapijas ierīces tās pozīcijā 9019, nevis kā elektriski aparāti ar individuālu funkciju minētās nomenklatūras pozīcijā 8543, būtu jāņem vērā visi lietas būtiskie apstākļi, pēc kuriem noskaidrojamas šiem produktiem piemētošā specifika un objektīvās īpašības. Kā viens no būtiskajiem apstākļiem ir jāizvērtē lietojums, kādam minētos produktus ir paredzējis ražotājs, kā arī to lietošanas kārtība un vieta. Apstāklis, ka šie produkti ir paredzēti vienas vai dažādu patoloģiju ārstēšanai, un apstāklis, ka ārstēšana jāveic akreditētā ārstniecības iestādē un ārstniecības personas uzraudzībā, ir pazīmes, pēc kurām konstatējams, ka šie produkti ir paredzēti medicīniskiem nolūkiem. Turpretim apstāklis, ka šie produkti ļauj galvenokārt panākt estētiskus uzlabojumus, un apstāklis, ka šos produktus var lietot nesaistīti ar ārstniecību, piemēram, skaistumkopšanas salonā un bez ārstniecības personas iesaistīšanās, ir pazīmes, pēc kurām noliedzams, ka minētie produkti ir paredzēti medicīniskiem nolūkiem. Izmēri, svars un izmantotā tehnoloģija nav izšķirošie faktori, lai tādos produktus kā pamatlietā aplūkotie klasificētu iepriekš minētās nomenklatūras pozīcijā 9018.

⁽¹⁾ OV C 377, 21.12.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (*Tallinna Ringkonnakohtus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS*

(Lieta C-553/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Netiešie nodokļi — Akcīzes nodoklis — Direktīva 2008/118/EK — 1. panta 2. punkts — Šķidrās kurināmais, kas ir akcīzes prece — Pārdošanas mazumtirdzniecībā nodoklis — Jēdziens "īpašs nolūks" — Iepriekš noteikts mērķis — Sabiedriskā transporta organizēšana pilsētas teritorijā

(2015/C 138/16)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Ringkonnakohtus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Tallinna Ettevõtlusamet

Atbildētāja: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj uzskatīt, ka tādām nodoklim, kāds ir pamatlietā, ciktāl tas attiecas uz šķidrā kurināmā, kas ir akcīzes prece, pārdošanu mazumtirdzniecībā, ir īpašs nolūks šīs tiesību normas izpratnē, ja tas ir paredzēts sabiedriskā transporta finansēšanai tās pašvaldības teritorijā, kas uzliek nodokli, un šai pašvaldībai neatkarīgi no minētā nodokļa pastāvēšanas ir pienākums veikt un finansēt šo darbību pat tad, ja ieņēmumi no šī nodokļa tiek izmantoti tikai šīs darbības īstenošanai. Līdz ar to minētā tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā, ar kuru ir ieviests šāds šķidrā kurināmā, kas ir akcijas prece, pārdošanas mazumtirdzniecībā nodoklis.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 24. februāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünwald

(Lieta C-559/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — Tiešie nodokļi — Ienākuma nodoklis — Iespēja atskaitīt uzturlīdzekļu maksājumus, kas samaksāti kā atlīdzība par dāvinājumu paredzamas mantošanas ietvaros — Izņēmums attiecībā uz nodokļu maksātājiem nerezidentiem

(2015/C 138/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Dortmund-Unna

Atbildētājs: Josef Grünwald

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājam nerezidentam, kurš šajā dalībvalstī ir saņēmis komercienākumus no tādas sabiedrības kapitāldaļām, ko tam atbilstīgi dāvinājumam paredzamas mantošanas ietvaros ir nodevis viens no vecākiem, ir liegts atskaitīt no šiem ienākumiem uzturlīdzekļu maksājumus, ko tas ir samaksājis šim vecākam kā atlīdzību par šo dāvinājumu, lai gan saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu nodokļu maksātājs rezidents ir tiesīgs veikt šādu atskaitījumu.

⁽¹⁾ OV C 45, 15.2.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Eiropas Komisija

(Lieta C-564/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — LESD 340. panta pirmā daļā — Savienības līgumiskā atbildība — LESD 272. pants — Šķērējklauzula — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem — Līgumi par projektiem Ontogov, FIT un RACWeb — Pieļaujamās izmaksas un Komisijas izmaksātie avansa maksājumi — Atzīšanas prasība — Jau radušās un aktuālas intereses celt prasību neesamība

(2015/C 138/18)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (pārstāvji – V. Christianos un S. Paliou, dikigoroī)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal, B. Conte un D. Triantafyllou, kuriem palīdz S. Drakakakis, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion un Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

⁽¹⁾ OV C 9, 11.1.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Eiropas Savienības Padome, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Komisija

(Lieta C-585/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Līdzekļu pārveidumu ierobežojums — Palīdzība sarakstos iekļautām vienībām apiet ierobežojošos pasākumus vai tos neievērot

(2015/C 138/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (pārstāvji – S. Jeffrey, S. Ashley un A. Irvine, solicitors, H. Hohmann, Rechtsanwalt, D. Wyatt, QC, kā arī R. Blakeley, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – F. Naert un M. Bishop), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāve – V. Kaye, kurai palīdz R. Palmer, barrister), Eiropas Komisija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

- 2) *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* sedz savus un atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter*

(Lieta C-623/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālā piemērošanas joma — Iemaksas par ienākumiem no īpašuma — Vispārējā sociālā iemaksa — Iemaksa sociālā parāda izlīdzināšanai — Sociālā iemaksa — Papildiemaksa sociālajai iemaksai — Dalība obligāto sociālā nodrošinājuma sistēmu finansēšanā — Tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar noteiktām sociālā nodrošinājuma jomām

(2015/C 138/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ministre de l'Économie et des Finances*

Atbildētājs: *Gérard de Ruyter*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādām iemaksām par ienākumiem no īpašuma kā pamatlietā, ja tās ir paredzētas obligāto sociālā nodrošinājuma sistēmu finansēšanai, ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām Regulas Nr. 1408/71 4. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām un līdz ar to tās ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, pat ja šīs iemaksas tiek uzliktas nodokļa maksātāju ienākumiem no īpašuma, neatkarīgi no šo personu veiktās profesionālās darbības.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Estado português/Banco Privado Português SA, likvidācijas procesā, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, likvidācijas procesā

(Lieta C-667/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Ar aizdevumu saistīta valsts garantija — Lēmums 2011/346/ES — Jautājumi par spēkā esamību — Pieņemamība — LESD 107. panta 1. punkts — Pamatojums — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Nopietns traucējums dalībvalsts tautsaimniecībā

(2015/C 138/21)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal do Comércio de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītājs: Estado português

Atbildētājs: Banco Privado Português SA, likvidācijas procesā, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, likvidācijas procesā

Rezolutīvā daļa:

Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugāle) uzdoto prejudiciālo jautājumu pārbaudē nav atklāti nekādi fakti, kas varētu ietekmēt Komisijas 2010. gada 20. jūlija Lēmuma 2011/346/ES par valsts atbalstu C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), ko valsts garantijas veidā attiecībā uz BPP īstenojusi Portugāle, spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 93, 29.3.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Lieta C-691/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 89/105/EEK — 6. panta 2. punkts — Veselības apdrošināšanas kases kompensējamo zāļu saraksts — Atmaksāšanas nosacījumu grozīšana zālēm saistībā ar to iekļaušanu no jauna sarakstā — Pienākums norādīt pamatojumu

(2015/C 138/22)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Les Laboratoires Servier SA

Atbildētāji: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu ir piemērojams lēmumam, ar kuru zāles tiek no jauna iekļautas to zāļu sarakstā, ko sedz veselības apdrošināšanas sistēma, bet kurā ir ierobežota šo zāļu kompensēšana noteiktai pacientu kategorijai.

⁽¹⁾ OV C 85, 22.3.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer

(Lieta C-6/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 785/2004 — Gaisa pārvadātāji un gaisa kuģu ekspluatanti — Apdrošināšana — Prasības — “Pasažiera” un “apkalpes locekļa” jēdzieni — Helikopters — Lavīnu spridzināšanas eksperta pārvadāšana — Zaudējumi, kas nodarīti lidojuma laikā darbā — Atlīdzība

(2015/C 138/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Atbildētājs: Fridolin Santer

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 785/2004 par apdrošināšanas prasībām, kas attiecas uz gaisa pārvadātājiem un gaisa kuģu ekspluatantiem, 3. panta g) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kura atrodas Kopienas gaisa pārvadātājam piederošā helikopterā un kura tiek pārvadāta uz tāda līguma pamata, kas noslēgts starp viņas darba devēju un minēto gaisa pārvadātāju, tālab, lai veiktu tādu konkrētu uzdevumu kā pamatlietā, ir “pasažieris” minētās tiesību normas nozīmē;
- 2) 17. pants Konvencijā par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kura 1999. gada 28. maijā noslēgta Monreālā un kuru 1999. gada 9. decembrī parakstījusi Eiropas Kopiena, pamatojoties uz EK līguma 300. panta 2. punktu, un kura tās vārdā apstiprināta ar Padomes 2001. gada 5. aprīļa Lēmumu 2001/539/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas ir “pasažieris” Regulas Nr. 785/2004 3. panta g) punkta nozīmē, ir “pasažieris” arī minētās konvencijas 17. panta nozīmē, ja šī persona tikusi pārvadāta uz “pārvadājuma līguma” pamata minētās konvencijas 3. panta nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 129, 28.4.2014.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires*

(Lieta C-41/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/84/EK — 1. pants — Intelektuālais īpašums — Oriģinālo mākslas darbu pārdošana izsolē — Atlīdzības saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām samaksas oriģināldarba autoram pienākums — Saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām maksājamās atlīdzības parādnieks — Pircējs vai pārdevējs — Līgumā pielīgta atkāpe

(2015/C 138/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Christie's France SNC*

Atbildētāja: *Syndicat national des antiquaires*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas 2001/84/EK par tālākpārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram 1. panta 4. punktam pretrunā nav tas, ka persona, kurai jāmaksā atlīdzība saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām un kura kā tāda noteikta valsts tiesību aktos, neatkarīgi no tā, vai tā ir pārdevējs vai profesionāls mākslas darbu tirgus speciālists, kas iesaistīts darījumā, var vienoties ar jebkuru citu personu, tostarp pircēju, par to, ka pircējs galīgi maksā atlīdzības saistībā ar tālākpārdošanas tiesībām summu daļēji vai pilnībā, ciktāl šāda līgumiska vienošanās nekādi neietekmē pienākumus un atbildību, kas piemīt personai, kurai jāmaksā atlīdzība autoram.

⁽¹⁾ OV C 102, 7.4.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (*Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství*

(Lieta C-43/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ozona slāņa aizsardzība — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Kvotu piešķiršanas metode — Bez maksas kvotu piešķiršana — Šādas piešķiršanas aplikšana ar dāvinājuma nodokli

(2015/C 138/25)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: *ŠKO-ENERGO s. r. o.*

Atbildētāja: *Odvolací finanční ředitelství*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā aplikšana ar pamatlietā aplūkoto dāvinājuma nodokli, ja ar to nav ievēroti šajā pantā paredzētās emisiju kvotu piešķiršanas par atlīdzību griesti 10 % apmērā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 142, 12.5.2014.

Tiesas (astotā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, preventīvās vienošanās ar kreditoriem procesā, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Lieta C-104/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 288. panta trešā daļa — Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos — Direktīva 2000/35/EK — 2., 3. un 6. pants — Direktīva 2011/7/ES — 2., 7. un 12. pants — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas varētu valsts kreditoram nelabvēlīgi grozīt tāda prasījuma procentus, kurš radies pirms šīm direktīvām

(2015/C 138/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Atbildētājas: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, preventīvās vienošanās ar kreditoriem procesā, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Rezolutīvā daļa:

LESD 288. panta trešā daļa un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 3. panta 3. punkts un 6. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 7. un 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij, kura ir izmantojusi pirmās direktīvas 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto iespēju, otrās direktīvas transponēšanas termiņā pieņemt tādas tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas varētu valsts kreditoram nelabvēlīgi grozīt tāda prasījuma procentus, kas izriet no tāda līguma īstenošanas, kas noslēgts pirms 2002. gada 8. augusta.

⁽¹⁾ OV C 184, 16.6.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ralph Prankl

(Lieta C-175/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Direktīva 92/12/EEK — Vispārējā akcīzes preču sistēma — Kontrabandas preču aplikšana ar nodokli — Preces, kas laistas apgrozībā vienā dalībvalstī un nogādātas uz citu dalībvalsti — Kompetentās dalībvalsts noteikšana — Tranzītvalsts tiesības aplikāt minētās preces ar nodokli

(2015/C 138/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puse

Ralph Prankl

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1992. gada 14. decembra Direktīvu 92/108/EEK, 7. panta 1. un 2. punkts, kā arī 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja akcīzes preces, kas slepeni ievestas dalībvalsts teritorijā, bez šīs direktīvas 7. panta 4. punktā paredzētā pavaddokumenta ir vestas uz citu dalībvalsti, kuras teritorijā kompetentās iestādes šīs preces ir atklājušas, tranzīta dalībvalstis nedrīkst tāpat uzlikt akcīzes nodokli smagās automašīnas vadītājam, kurš ir veicis minēto pārvadājumu, tādēļ, ka viņš to teritorijā bija glabājis minētās preces komerciālos nolūkos.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Tiesas (septītā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Lieta C-178/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 8525 80 — Televīzijas kameras, digitālās fotokameras un videokameras — Apakšpozīcijas 8525 80 91 un 8525 80 99 — Sporta brillēs integrētas videokameras — Tālummaiņas funkcija — No ārējiem signālu avotiem iegūtu datņu ierakstīšana

(2015/C 138/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vario Tek GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Düsseldorf

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1987. gada 23. jūlija Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulas (ES) Nr. 1006/2011 redakcijā I pielikumā ietvertā Kombinētā nomenklatūra ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka tādām sporta brillēs integrētām videokamerām kā tās, uz kurām attiecas pamatlieta, nav optiskās tūlummaiņas funkcijas, neliedz šīs brillēs klasificēt šīs nomenklatūras apakšpozīcijās 8525 80 91 un 8525 80 99;
- 2) Regulas Nr. 2658/87 Regulas (ES) Nr. 1006/2011 redakcijā I pielikumā ietvertā Kombinētā nomenklatūra ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka ar tādām sporta brillēs integrētām videokamerām kā tās, uz kurām attiecas pamatlieta, ir iespējams ierakstīt un uz maināma datu nesēja saglabāt video un audio datnes no ārēja signālu avota, liedz tās klasificēt šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 8525 80 91, ja šī ierakstīšana var tikt īstenota patstāvīgi un neatkarīgi no ārējiem materiāliem vai programmatūrām.

⁽¹⁾ OV C 223, 14.7.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums – Ahmed Abdelaziz Ezz u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-220/14 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām saistībā ar situāciju Ēģiptē — Personu, pret kurām tiek veikta kriminālvajāšana valsts līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās dēļ, līdzekļu iesaldēšana — Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija

(2015/C 138/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Nagggar (pārstāvji – J. Lewis, QC, B. Kennelly un J. Pobjoy, Barristers, J. Binns, solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bishop un I. Gurov), Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre un D. Gauci)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Ahmed Abdelaziz Ezz, kā arī Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin un Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Nagggar sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – H/Eiropas Savienības Tiesa**(Lieta C-221/14 P) ⁽¹⁾****Apelācijas sūdzība — Eiropas Savienības Tiesas locekļu atalgojuma sistēma — Bijušais Civildienesta tiesas loceklis — Lūgums tikt apdrošinātam saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu (KVAS) — Lēmums — Atteikums — Tiesību aizsardzības līdzekļi — Novēlotība — Nepieņemamība****(2015/C 138/30)**

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: H (pārstāvis – S. Sagias, dikigoros)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvis – A. V. Placco)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) H atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 26. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste**(Lieta C-238/14) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Epizodiski nodarbinātie izpildītājmākslas nozares darbinieki — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi — 5. klauzulas 1. punkts — Pasākumi, kuru mērķis ir novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu — Šādus līgumus attaisnojošu “objektīvu iemeslu” jēdziens****(2015/C 138/31)**

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Enegren un D. Martin)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāve – D. Holderer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) paturot spēkā atkāpes attiecībā uz pasākumiem, kuru mērķis ir novērst secīgu uz noteiktu laiku ar epizodiski nodarbinātajiem izpildītājmākslas nozares darbiniekiem noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā ietvertā, 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulā paredzētos pienākumus;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Eiropas Parlamenta pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu**(Atzinums 1/15)**

(2015/C 138/32)

Tiesvedības valoda – visas ES oficiālās valodas

Pieteikuma iesniedzējs

Eiropas Parlaments (pārstāvji – F. Drexler, A. Caiola, D. Moore)

Tiesai uzdotie jautājumi

- Vai paredzētais nolīgums ⁽¹⁾ ir saderīgs ar Līgumu noteikumiem (LESD 16. pants) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (7., 8. pants un 52. panta 1. punkts), ciktāl tas attiecas uz fizisko personu tiesībām uz personas datu aizsardzību?
- Vai LESD 82. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir atbilstošs juridisks pamats Padomes aktam par paredzētā nolīguma noslēgšanu, vai arī šim aktam jābūt pamatotam ar LESD 16. pantu?

⁽¹⁾ Nolīgums starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. septembrī iesniedza Rayonen sad Sofia (Bulgārija) – Rumyana Asenova Petrus/Bulgārijas Republika**(Lieta C-451/14)**

(2015/C 138/33)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Sofia

Pamatlietas puses

Prasītāja: Rumyana Asenova Petrus

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Ar 2015. gada 5. februāra rīkojumu Tiesa nolēma, ka atbildes sniegšana uz Rayonen sad Sofia (Bulgārija) uzdoto jautājumu acīmredzami nav tās kompetencē.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā T-686/13 Unibail/ITSB 2014. gada 14. novembrī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)**(Lieta C-512/14 P)**

(2015/C 138/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra lietas dalībiece: Unibail Management

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- pārsūdzēto spriedumu atcelt;
- izskatīt strīdu atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam un
- piespriest prasītājam Vispārējā tiesā atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumā izvirza vienu pamatu. ITSB faktiski uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 75. panta pirmo teikumu, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Vispārējā tiesa esot veikusi ne tikai kļūdainu vispārējā vērtējuma jēdziena piemērošanas apjoma interpretāciju, bet arī pati savas judikatūras kļūdainu interpretāciju. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir īstenojusi pierādīšanas pienākuma pāreju.

⁽¹⁾ JO L 78, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā T-687/13 Unibail/ITSB 2014. gada 14. novembrī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra lietas dalībniece: Unibail Management

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- pārsūdzēto spriedumu atcelt;
- izskatīt strīdu atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam un
- piespriest prasītājam Vispārējā tiesā atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumā izvirza vienu pamatu. ITSB faktiski uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 75. panta pirmo teikumu, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Vispārējā tiesa esot veikusi ne tikai kļūdainu vispārējā vērtējuma jēdziena piemērošanas apjoma interpretāciju, bet arī pati savas judikatūras kļūdainu interpretāciju. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir īstenojusi pierādīšanas pienākuma pāreju.

⁽¹⁾ JO L 78, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. decembrī – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome**(Lieta C-595/14)**

(2015/C 138/36)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs:* Eiropas Parlaments (pārstāvji – F. Drexler, A. Caiola un M. Pencheva)*Atbildētāja:* Eiropas Savienības Padome**Prasītāja prasījumi:**

- atcelt Padomes 2014. gada 25. septembra Īstenošanas lēmumu 2014/688/ES par kontroles pasākumu piemērošanu šādām vielām: 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamīns (25I-NBOMe), 3,4-dihlor-N-[[1-(dimetilamino) cikloheksil]metil]benzamīds (AH-7921), 3,4-metilēndioksipirovalerons (MDPV) un 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino) cikloheksanons (metoksetamīns) ⁽¹⁾;
- atstāt Padomes Īstenošanas lēmuma 2014/688/ES sekas spēkā līdz brīdim, kad tas tiks aizstāts ar jaunu pienācīgi pieņemtu tiesību aktu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas atbilstoši LESD 263. pantam celtās prasības pamatošanai Eiropas Parlaments izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats attiecas uz to, ka Padome ir izmantojusi juridisko pamatu, kas ir ticis atcelts pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās un, alternatīvi, atvasinātu juridisko pamatu, kas saskaņā ar Tiesas judikatūru pats par sevi ir prettiesiski.

Otrais pamats ir saistīts ar to, ka, pieņemot Lēmumu 2014/688/ES, Padome ir piemērojusi lēmumu pieņemšanas procedūru, kas nav juridiski pareiza. Procedūrā, kuras noslēgumā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, Parlaments neesot ticis iesaistīts. Parlaments no minētā secina, ka līdz ar to ir ticis pieļauts līgumu un būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.

Parlaments uzskata, ka gadījumā, ja Tiesa nolemtu apstrīdēto lēmumu atcelt, būtu ieteicams, ka Tiesa izmantotu savas pilnvaras, atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai atstājot apstrīdētā lēmuma sekas spēkā līdz brīdim, kad tas tiks aizstāts ar jaunu pienācīgi pieņemtu tiesību aktu.

⁽¹⁾ OV L 287, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. janvārī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) – Odvolací finanční ředitelství/Český rozhlas

(Lieta C-11/15)

(2015/C 138/37)

*Tiesvedības valoda – čehu***Iesniedzējtiesa***Nejvyšší správní soud*

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Odvolací finanční ředitelství

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā: Český rozhlas

Prejudiciālie jautājumi

Vai sabiedriskā apraide, kas tiek finansēta no likumā noteiktas nodevas likumā noteiktā apmērā, pamatojoties uz radio uztvērēja esamību īpašumā, valdījumā vai lietojumā uz cita likumīga pamata, var tikt uzskatīta par atbilstoši Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta A. daļas 1. punkta q) apakšpunktam no PVN atbrīvojamu “pakalpojuma sniegšanu par atlīdzību” šīs direktīvas 2. panta 1. punkta izpratnē, vai arī tā ir darbība, kas nav saimnieciska darbība, par kuru saskaņā ar Sestās direktīvas 2. pantu PVN vispār nav jāmaksā un uz kuru tādējādi neattiecas šīs direktīvas 13. panta A. daļas 1. punkta q) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no PVN?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. janvārī iesniedza Finanzgericht München (Vācija) – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Lieta C-24/15)

(2015/C 138/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītājs: Josef Plöckl

Atbildētāja: Finanzamt Schrobenhausen

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 22. panta 8. punkts un 28.c panta A daļas a) punkta pirmā daļa un d) punkts ļauj atteikt atbrīvojumu no nodokļa par piegādi Kopienas iekšienē (šajā gadījumā: pārvešana Kopienas iekšienē), ja piegādātājs nav izpildījis visus iespējamus pasākumus attiecībā uz apgrozījuma nodokļa identifikācijas numura norādīšanas formālajām prasībām, taču konkrētu norāžu par krāpšanu nav, prece ir tikusi pārvesta uz citu dalībvalsti, un pastāv arī citi priekšnoteikumi atbrīvošanai no nodokļa?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp., ar grozījumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. janvārī iesniedza Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) – Pippo Pizzo/CRGT srl

(Lieta C-27/15)

(2015/C 138/39)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pippo Pizzo

Atbildētājs: CRGT srl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma, piegādes publiskā iepirkuma un pakalpojumu publiskā iepirkuma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru] ⁽¹⁾, 47. un 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā iepriekš minētais Itālijas tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru uzņēmumam ir atļauts daļēji izmantot citu uzņēmumu spējas atbilstoši iepriekš izklāstītajiem noteikumiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu?
- 2) Vai Eiropas Savienības principi, it īpaši tiesiskās palāpības aizsardzības, tiesiskās noteiktības un samērīguma principi, pieļauj tādu dalībvalsts tiesību normu, ar kuru atļauts no publiskā iepirkuma procedūras izslēgt uzņēmumu, kurš nav sapratis, ka tam ir pienākums samaksāt maksājumu – par kura neizpildi sods ir izslēgšana no procedūras –, lai piedalītos iepriekš minētajā procedūrā, jo šis pienākums nav ticis minēts publiskā iepirkuma dokumentācijā, lai arī šī pienākuma esamību nevar nepārprotami izsecināt no šajā dalībvalstī spēkā esošo tiesību aktu teksta, bet tas tomēr izriet, veicot divas juridiskas darbības, pirmkārt, plaši interpretējot atsevišķas šīs dalībvalsts pozitīvo tiesību normas un, otrkārt, saskaņā ar šīs plašās interpretācijas rezultātu automātiski iekļaujot obligātās tiesību normas publiskā iepirkuma dokumentācijā?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. janvārī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Koninklijke KPN NV u.c./Autoriteit Consument en Markt* (ACM)

(Lieta C-28/15)

(2015/C 138/40)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Koninklijke KPN NV* un *KPN BV*, *T-Mobile Netherlands BV*, *Tele2 Nederland BV*, *Ziggo BV*, *Vodafone Libertel BV*, *UPC Nederland BV* un *UPC Business BV*

Atbildētāja: *Autoriteit Consument en Markt* (ACM)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatdirektīvas ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts, kopsakarā ar Piekļuves direktīvas ⁽²⁾ 8. un 13. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka principā strīdā par valsts regulatīvās iestādes (VRI) noteikta izmaksorientēta tarifa savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecības tirgū tiesiskumu valsts tiesa var pasludināt spriedumu, kas neatbilst Komisijas 2009. gada 7. maija lēmuma par savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentāciju fiksētajos un mobilajos tīklos Eiropas Savienībā (2009/396/EK) ⁽³⁾, kurā *pure-BULRIC* ir ieteikta kā atbilstošā cenu regulācijas metode savienojuma pabeigšanas tirgos, ja tiesa tā uzskata, pamatojoties uz tās izskatīšanā esošās lietas faktiskajiem apstākļiem un/vai atbilstoši valsts vai pārvalstisko tiesību apsvērumiem?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, ciktāl valsts tiesai ir jauts, novērtējot izmaksorientētas cenas regulējumu:
- a. atbilstoši Pamatdirektīvas 8. panta 3. punktam novērtēt VRI argumentu, ka iekšējais tirgus tiek attīstīts atbilstoši apmēram, kādā tiek reāli ietekmēts iekšējais tirgus?
 - b. Pamatdirektīvas 8. pantā un Piekļuves direktīvas 13. pantā noteikto politikas mērķu un regulatīvo principu gaismā novērtēt, vai cenu regulācijas metode ir:
 - i) samērīga;
 - ii) piemērota;
 - iii) tiek samērīgi piemērota un ir pamatota?
 - c. prasīt, lai VRI pilnībā pierāda, ka:
 - i) Pamatdirektīvas 8. panta 2. punktā norādītais politikas mērķis, ka valsts regulatīvās iestādes veicina konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanā, tiešām tiek sasniegts un lietotāji gūst maksimālo labumu izvēles, cenu un kvalitātes ziņā;
 - ii) Pamatdirektīvas 8. panta 3. punktā minētais politikas mērķis veicināt iekšējā tirgus attīstību tiešām tiek sasniegts un
 - iii) Pamatdirektīvas 8. panta 4. punktā minētais politikas mērķis pārstāvēt Eiropas Savienības pilsoņu intereses tiešām tiek sasniegts?
 - d. Pamatdirektīvas 16. panta 3. punkta un Piekļuves direktīvas 8. panta 2. un 4. punkta gaismā, novērtējot, vai cenu regulācijas metode ir piemērota, ņemt vērā to, ka metode ir tikusi noteikta tirgum, kurā regulētajiem uzņēmumiem ir būtiska tirgus ietekme, bet izvēlētajā formā (*pure BULRIC*) tā veicina vienu no Pamatdirektīvas mērķiem, proti, galalietotāju intereses, citā tirgū, kura regulācija nav tikusi atļauta?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 7. lpp.).

⁽³⁾ OV L 124, 67. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-450/09 *Simba Toys GmbH & Co. KG*/iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 27. janvārī iesniedza *Simba Toys GmbH & Co. KG*

(Lieta C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Simba Toys GmbH & Co. KG* (pārstāvis – O. Ruhl, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Seven Towns Limited*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-450/09 *Simba Toys GmbH & Co. KG/ITSB – Seven Towns Limited*;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 1. septembra lēmumu lietā 1526/2008-2;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Seven Towns Limited* atlīdzināt apelācijas tiesvedībā Tiesā un pirmās instances tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza sešus pamatus: ar pirmo apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) ievilkuma pārkāpums. Ar otro apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) ievilkuma pārkāpums. Ar trešo apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) ievilkuma pārkāpums. Ar ceturto apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Ar piekto apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums. Ar sesto apelācijas pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 207/2009 ⁽²⁾ 76. panta 1. punkta pārkāpums.

Pirmais apelācijas pamats ir sadalīts vienpadsmit daļās: nepamatota “precīzas izpratnes” prasība; nepamatota tirgū jau esošo preču neņemšana vērā; secinājumi par preču zīmes atveidojuma izpaušanu, kas balstīti uz faktu un pierādījumu sagrozīšanu; “tehniskas funkcijas” kritērija pārāk šaura interpretācija; būtisku patvaļīgu iezīmju neesamības neņemšana vērā; kļūdaini apsvērumi attiecībā uz sabiedrības interesēm; kļūdainas alternatīvu formu neesamības nozīmīguma juridiskais vērtējums; alternatīvu formu esamības konstatēšana, pamatojoties uz faktu un pierādījumu sagrozīšanu; kļūdaini juridiski kritēriji attiecībā uz cēloņsakarību un tehniskās funkcijas rezultātu; kubu, kuriem nav redzamas līnijas iespējas nepiemērotība; kļūdaini secinājums, ar ko vienas apakškategorijas preču nefunkcionalitāte paplašināti attiecināta uz visu pārējo preču, attiecībā uz kurām preču zīme ir reģistrēta, funkcionalitātes neesamību.

Otro apelācijas pamatu veido viena daļa, ar kuru apgalvots, ka nepamatoti neesot ņemts vērā tas, ka būtiskie elementi ir funkcionāli.

Trešais apelācijas pamats ietver vienu daļu, atbilstoši kurai nepamatoti nav ņemts vērā tas, ka būtiskie elementi precei piešķir ievērojamu vērtību.

Ceturtais apelācijas pamats ir iedalīts vienpadsmit daļās: nepareizs juridiskais vērtējums par pierādīšanas pienākumu; kļūdaina apstrīdētās preču zīmes individuālo elementu analīze; nepamatota individuālo elementu tehnisko iezīmju neņemšana vērā; kļūdaina atsauce vienīgi uz iesaistītās nozares normām; kļūdainas “spontanitātes” kritērijs; kļūdaini secinājums, ar kuru apgalvotā preču apakškategorijas atšķirtspēja paplašināti attiecināta uz visām pārējām precēm, attiecībā uz kurām ir reģistrēta preču zīme; kritērija “visiespējamākā forma” nepareiza piemērošana; atteikšanās no maģiskā kuba kā visiespējamākās formas, kas balstīta vienīgi uz faktu un pierādījumu sagrozīšanu; kļūdainas atšķirtspējas novērtējums vienīgi no patērētāja viedokļa; nepamatots atteikums ņemt vērā specifiskas preces, kas faktiski ir sastopamas tirgū; kļūdaini juridiski kritēriji jau tirgū esošo preču piemērotības vērtējumam.

Piekto apelācijas pamatu veido astoņas daļas: kļūdaina “nepārprotamības” prasība; nepamatota “spontanitātes” prasība; kļūdaina “pietiekami tiešas un specifiskas saiknes” kritērija interpretācija; kļūdaina aprakstošā rakstura analīze attiecībā vienīgi uz preču vispārējo formulējumu; nepareiza konkrētās sabiedrības daļas definīcija; nepareizs sabiedrības informētības novērtējums; nepamatota attīstības nākotnē neņemšana vērā; kļūdaini sabiedrības intereses novērtējums, nepareizi atsaucoties uz alternatīvām formām.

Sestais apelācijas pamats ietver vienu daļu saistībā ar kļūdainu faktu konstatējumu, kurā nav ņemti vērā pierādījumi.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, OV L 11, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 29. janvārī iesniedza *Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari* (Itālija) – *Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA*

(Lieta C-37/15)

(2015/C 138/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Pamatlietas puses

Prasītāja: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Atbildētājs: Comune di Monastir un Equitalia Centro SpA

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgs tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 152/2006 188. pantu un ar Vides ministrijas 2009. gada 17. [decembra] dekrētu, saskaņā ar kuru Direktīvas 2008/98/EK ⁽¹⁾ transponēšanai pieņemto tiesību aktu stāšanās spēkā ir atlikta līdz brīdim, kad tiks pieņemts ministrijas dekrēts, kurā ir paredzēti minēto transponēšanas tiesību aktu tehniskie noteikumi un spēkā stāšanās termiņi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. februārī iesniedza *High Court of Ireland* (Īrija) – *Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance*

(Lieta C-41/15)

(2015/C 138/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Atbildētājs: Minister for Finance

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Otro uzņēmējdarbības tiesību direktīvu⁽¹⁾ visos apstākļos, arī apstākļos, kādi ir šajā lietā, aizliegts izdot rīkojumu saskaņā ar *Credit Institutions (Stabilisation) Act, 2010* 9. pantu, pamatojoties uz ministra atzinumu, ka tāds ir nepieciešams, ja šāda rīkojuma sekas ir uzņēmuma kapitāla palielināšana bez kopsapulces piekrišanas; jaunu akciju piešķiršana, nepiedāvājot tās esošajiem akcionāriem ar pirmpirkuma tiesībām, bez kopsapulces piekrišanas; uzņēmuma akciju nominālvērtības pazemināšana bez kopsapulces piekrišanas, un šiem mērķiem uzņēmuma dibināšanas līguma un statūtu mainīšana bez kopsapulces piekrišanas?
- 2) Vai ar rīkojumu, ko izdeva *High Court* saskaņā ar *Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010* 9. pantu attiecībā uz *Irish Life and Permanent Group Holdings plc* un *Irish Life and Permanent*, tika pārkāptas Eiropas Savienības tiesības?

⁽¹⁾ Padomes 1976. gada 13. decembra Otrā direktīva 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses.
OV L 26, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. februāra iesniedza *Cour d'appel de Bruxelles* (Beļģija) – *État belge* – *SPF Finances/ING Dynamic SA* tiesību pārņēmēja *ING International SA*

(Lieta C-48/15)

(2015/C 138/44)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: *État belge* – *SPF Finances*

Atbildētāja: *ING Dynamic SA* tiesību pārņēmēja *ING International SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīva 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai⁽¹⁾, un konkrētāk tās 2., 4., 10. un 11. pants, tos lasot kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas valsts tiesību normas kā ar 2003. gada 22. decembra programmlikumu grozītais Beļģijas Mantojuma nodokļa kodeksa 161. un 162. pants, kuri attiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodokli, ciktāl minētais nodoklis reizi gadā ir jāmaksā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas kapitālsabiedrības formā ir izveidoti citā dalībvalstī un tirgo savus sertifikātus Beļģijā, attiecībā uz to parakstīto sertifikātu Beļģijā kopējo vērtību, no kuras ir atskaitīta šādu parakstīto sertifikātu atpirkumu vai izpirkumu vērtība, no kā izriet, ka summām, ko šādi kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi ir iekasējuši Beļģijā, tiek piemērots minētais nodoklis, ciktāl tās paliek minēto uzņēmumu rīcībā?
- 2) Vai EK līguma 49.–55. un 56.–[60]. pants, attiecīgā gadījumā tos lasot kopsakarā ar EK līguma 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstīm ir liegts vienpusēji mainīt nodokļa piesaistes kritēriju, kāds ir paredzēts Beļģijas Mantojuma nodokļa kodeksa 161. un nākamajos pantos, aizstājot personisko piesaistes kritēriju, kura pamatā ir nodokļa maksātāja dzīvesvieta un kurš ir nostiprināts starptautiskajās nodokļu tiesībās, ar šķietamu reālu piesaistes kritēriju, kas nav nostiprināts starptautiskajās nodokļu tiesībās, ņemot vērā, ka, lai pamatotu savu nodokļu suverenitāti, dalībvalsts tikai attiecībā uz ārvalstu uzņēmumiem nosaka tādu īpašu sankciju kā tā, kas ir paredzēta Beļģijas Mantojuma nodokļa kodeksa 162. panta trešajā daļā?

- 3) Vai EK līguma 49. un 56. pants, attiecīgā gadījumā tos lasot kopsakarā ar EK līguma 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek liegta tāda nodokļa uzlikšana kā tā, kura tika aprakstīta iepriekš un kura, ciktāl ar to nekādi netiek ņemta vērā nodokļa uzlikšana, kas uz citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem jau tiek attiecināta to izcelsmes dalībvalstī, ir papildu finansiāls apgrūtinājums, kurš var šiem uzņēmumiem traucēt veikt sertifikātu tirdzniecību Beļģijā?
- 4) Vai Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem ⁽²⁾, attiecīgā gadījumā to lasot kopsakarā ar EK līguma 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek liegta tāda nodokļa uzlikšana kā tā, kura tika aprakstīta iepriekš, ja ar to tiek apdraudēts Direktīvas galvenais mērķis – atvieglot kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem sertifikātu tirdzniecību Eiropas Savienībā?
- 5) Vai EK līguma 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir administratīvās izmaksas, kas citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem, kuri tirgo savus sertifikātus Beļģijā, rodas tāda nodokļa iekasēšanas dēļ kā tas, kas tika aprakstīts iepriekš?
- 6) Vai EK līguma 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Beļģijas Mantojuma nodokļa kodeksa 162. panta otrā daļa, ciktāl ar šo tiesību normu uz citā dalībvalstī izveidotiem kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem, kuri tirgo savus sertifikātus Beļģijā, gadījumā, ja tie līdz kārtējā gada 31. martam nenosūta savu nodokļa deklarāciju vai nesamaksā iepriekš aprakstīto nodokli, tiek attiecināta īpaša sankcija, proti, tiesas noteikts aizliegums nākotnē piedāvāt sertifikātus pārdošanā Beļģijā?

⁽¹⁾ OV L 249, 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 375, 3. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā T-173/11 Kurt Hesse un Lutter & Partner GmbH/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 6. februārī iesniedza Kurt Hesse

(Lieta C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Kurt Hesse (pārstāvis – M. Krogmann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā T-173/11;

— atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu apelācijas lietā R0306/2010–4 un noraidīt iebildumus pret 2007. gada 16. februāra Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5723 432.

Pakārtoti,

— nodot tiesību strīdu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai [atkārtotai izskatīšanai].

Turklāt Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz:

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu apelācijas sūdzību balsta uz šādiem apelācijas sūdzības pamatiem:

1. Preču līdzības faktoru atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam kļūdaina neņemšana vērā

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas viedokli, atbilstoši kuram Apelāciju padome ir pamatoti paudusi uzskatu, ka “mobilas navigācijas ierīces, it īpaši uz satelītnavigāciju balstītās mobilas navigācijas ierīces”, no vienas puses, un ar iebildumos izmantotajām preču zīmēm aptvertās preces, no otras puses, ir līdzīgas. Veicot vērtējumu, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā būtiskus faktorus, tādus kā attiecīgo preču veids, to ražošana, marketings, izplatīšanas ceļi un pārdošanas vietas. Ja visi nozīmīgie faktori tiktu pilnībā ņemti vērā un atbilstoši novērtēti, preču līdzība būtu bijis jānoliedz.

2. Faktu sagrozīšana un pazīstamības aizsardzības atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktam tiesiski kļūdaina piemērošana

Vispārējā tiesa tiesiski kļūdaini neesot apstrīdējusi Apelāciju padomes viedokli, ka preču zīme “Carrera” ir pazīstama nozīmīgai sabiedrības daļai. Tostarp Apelāciju padome savu izpratni esot balstījusi uz atsevišķiem atzinuma attiecībā uz preču zīmes apriti aspektiem. Apelāciju padome un Vispārējā tiesa esot kļūdaini apzīmējusi būtiskus atzinuma secinājumus par “nenozīmīgiem”, kā arī citus būtiskus rezultātus esot pilnībā ignorējusi. Līdz ar to Vispārējās tiesas spriedums esot balstīts uz faktiem un pierādījumu ievērojamu sagrozīšanu.

3. Kļūdainais pieņēmums par “reputācijas pārvešanu” [*image transfer*] atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktam

Esot nepareizi, ka Vispārējā tiesa nav apstrīdējusi Apelāciju padomes izpratni, ka pastāv “reputācijas pārvešanas” draudi par labu apelācijas sūdzības iesniedzēja reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei “Carrera”. Apelāciju padome esot pieņēmusi, ka visas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces var “tikt iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos un var tikt tajos izmantotas”. No tā izrietot “sociālais paradums”, uz kura pamata reģistrācijai pieteikto preču, no vienas puses, un mehānisko transportlīdzekļu, no otras puses, izmantošana “sagrīt”. Faktiski situācija esot tāda, ka vienīgi tas, ka reģistrācijai pieteiktās preces var tikt iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos un var tikt tajos izmantotas, nekādi nepamato “sociālo paradumu” un nevarot novest pie reputācijas pārvešanas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa un Apelāciju padome neesot saprotami pamatojusi savu nolēmumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. februārī iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Belģija) – United Video Properties Inc./Telenet NV

(Lieta C-57/15)

(2015/C 138/46)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: United Video Properties Inc.

Atbildētāja: Telenet NV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdzieni Direktīvas 2004/48/EK ⁽¹⁾ 14. pantā “pieņemami un samērīgi tiesu izdevumi un citas izmaksas” nepieļauj Beļģijas tiesisko regulējumu, kas dod iespēju tiesai ņemt vērā lietas īpašos konkrētos apstākļus un kas ietver variētu noteiktas likmes tarifu sistēmu attiecībā uz advokāta palīdzības izmaksām?
- 2) Vai jēdzieni Direktīvas 2004/48/EK 14. pantā “pieņemami un samērīgi tiesu izdevumi un citas izmaksas” nepieļauj tādu judikatūru, saskaņā ar kuru tehnisko padomdevēju izmaksas ir atgūstamas tikai (līgumiska vai ārpuslīgumiska) pārkāpuma gadījumā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. februārī iesniedza *Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro* (Itālija) – *Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

(Lieta C-59/15)

(2015/C 138/47)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Pamatlietas puses

Prasītāja: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Atbildētājas: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā ietvertais princips, kurš publisko iepirkumu jomā būtībā ir paredzēts Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK ⁽¹⁾ 1. pantā un saskaņā ar kuru ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurš ir iekļauts 2002. gada 30. maija *d.P.R. [Decreto del Presidente della Repubblica]* Nr. 115 9., 13. un 14. pantā un piemērojams šajā lietā, un kurā noteikts, ka, lai publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru jautājumos varētu vērsties administratīvajā tiesā, ir jāmaksā vienota nodeva, kuras apmērs ir lielāks nekā tās nodevas apmērs, kurš noteikts attiecībā uz vērsanos administratīvajā tiesā citās lietās?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru [pārskatīšanas procedūru] piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2014. gada 11. decembra spriedumu lietā T-476/12 *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH*/Eiropas Komisija 2015. gada 11. februārī iesniedza *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH*

(Lieta C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (pārstāvji – S. Altenschmidt un P.-A. Schütter, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 11. decembra spriedumu lietā T-476/12;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību atcelt Komisijas 2013. gada 17. janvāra lēmumu (*GestDem* Nr. 3273/2012).

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ prasības saistībā ar brīvas piekļuves vides informācijai atteikuma pamatu pastāvēšanu. Tā pretēji Regulas (EK) Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktam neesot šauri interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ 4. panta 3. un 5. punktā norādītos atteikuma pamatus. Vispārējā tiesa neesot arī pienācīgi ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas izrādīto publisko interesi par piekļuvi vides informācijai. Tādēļ pārsūdzētais spriedums neesot arī saderīgs ar Savienības ratificēto Orhūsas konvenciju par piekļuvi vides informācijai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem; OV L 264, 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem; OV L 145, 43. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza *Rechtbank Den Haag*,
zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nīderlande) – *Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en
Justitie***

(Lieta C-63/15)

(2015/C 138/49)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Mehrdad Ghezelbash*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Cik plašs ir Regulas Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 27. panta tvērums kopsakarā vai bez tā ar Regulas Nr. 604/2013 preambulas 19. apsvērumu?

Vai, pamatojoties uz šo pantu, patvēruma meklētājam ir tiesības uz (efektīvu) tiesību aizsardzības līdzekli pret kritēriju atbildīgās valsts noteikšanu, kas norādīti Regulas Nr. 604/2013 III nodaļā, piemērošanu, situācijā, kad ārvalstnieks saskārās ar Dublinas pieteikumu [par atbildības uzņemšanu] tikai pēc tam, kad bija panākta vienošanās par šo pieteikumu, un šis ārvalstnieks pēc vienošanās par pieprasījumu panākšanas iesniedz pierādījumus, kas var likt secināt, ka, nevis pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts, bet pieprasījumu iesniegušī dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, un pēc tam pieprasījumu iesniegušī dalībvalsts nepārbauda šos dokumentus, ne arī iesniedz tos pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij?

- 2) Gadījumā, ja ārvalstnieks atbilstoši Regulai Nr. 604/2013, kā arī piemērojot Regulu Nr. 343/2003⁽²⁾, nevar principā atsaukties uz nepareizu kritēriju atbildīgās valsts noteikšanai piemērošanu, ja pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts ir akceptējusi pieprasījumu uzņemt [patvēruma meklētāju], vai ir pareizs atbildētāja apgalvojums, ka šis pieņēmums pieļauj izņēmumus tikai ģimenes situācijās, kā paredzēts Regulas Nr. 604/2013 7. pantā, vai ir iedomājami arī citi īpaši fakti vai apstākļi, uz kuru pamata ārvalstnieks var atsaukties uz nepareizu kritēriju atbildīgās valsts noteikšanai piemērošanu?
- 3) Ja uz 2. jautājumu tiek sniegta atbilde, ka papildus ģimenes situācijām arī citu apstākļu rezultātā ārvalstnieks var atsaukties uz nepareizu kritēriju atbildīgās valsts noteikšanai piemērošanu, vai šī sprieduma 12. punktā aprakstītie fakti un apstākļi var būt šādi fakti un apstākļi?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 31. lpp.).

(²) Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg–Stadt**

(Lieta C-64/15)

(2015/C 138/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: BP Europa SE

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg–Stadt

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2008/118/EK (¹) 10. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nosacījumi ir izpildīti tikai tad, ja savā galamērķi nav nonācis nodokļu atlikšanas režīmā pārvietoto preču kopējais daudzums, vai tomēr, ņemot vērā Direktīvas 2008/118/EK 10. panta 6. punktu, šo normu var piemērot arī gadījumos, kad galamērķi nav sasniegusi tikai daļa no nodokļu atlikšanas režīmā pārvietoto akcīzes preču daudzuma?
2. Vai Direktīvas 2008/118/EK 20. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka akcīzes preču pārvietošana nodokļu atlikšanas režīmā beidzas tikai tad, kad saņēmējs ir pilnība izkrāvis pie viņa nonākošo transportlīdzekļi, tāpēc iztrūkuma konstatēšana notiek izkraušanas laikā, kamēr pārvietošana vēl nav beigusies?
3. Vai Direktīvas 2008/118/EK 10. panta 2. punkts, to aplūkojot kopā ar 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru galamērķa dalībvalsts iekasēšanas kompetence (izņemot Direktīvas 2008/118/EK 7. panta 4. punktā regulētos gadījumus) tiek pakļauta vienīgi nosacījumam par to, ka ir konstatēta pārkāpuma izdarīšana un neiespējamība noteikt pārkāpuma izdarīšanas vietu, vai tomēr papildus ir jākonstatē, ka akcīzes preces, tās novirzot no atliktās nodokļa maksāšanas režīma, ir tikušas nodotas patēriņam?

4. Vai Direktīvas 2008/118/EK 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārkāpuma konstatēšanas gadījumā atbilstoši Direktīvas 2008/118/EK 10. panta 2. punktam ir jāpieņem atliktās nodokļa maksāšanas režīmā pārvietoto un galamērķī nenonākušo preču nodošana patēriņam visos tajos gadījumos, kuros nevar tikt iesniegts Direktīvas 2008/118/EK 7. panta 4. punktā paredzētais pierādījums par konstatētā iztrūkuma pilnīgu iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu?

(¹) Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK; OV 2009, L 9, 12. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. februārī iesniedza *Tribunale di Bari* (Itālija) –
kriminālprocess pret *Vito Santoro***

(Lieta C-65/15)

(2015/C 138/51)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bari

Lietas dalībnieks pamatlietā

Vito Santoro

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedumu [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10], ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj publicēt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par koncesijām uz īsāku termiņu nekā iepriekš, ja minētais uzaicinājums ir ticis izsludināts, lai labotu sekas, kas radās, nelikumīgi izslēdzot konkrētu skaitu uzņēmēju no iepriekšējiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā?
- 2) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka prasība pagaidu kārtā novienādot koncesiju derīguma termiņu, ir atbilstošs attaisnojums saīsinātam uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā paredzēto koncesiju derīguma termiņam salīdzinājumā ar to koncesiju termiņu, kas tika piešķirtas iepriekš?
- 3) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj noteikt pienākumu bez atlīdzības nodot tiesības izmantot materiālu un nemateriālu īpašumu, kas veido spēļu pārvaldes un iekasēšanas tīklu, ja darbība tiek izbeigta koncesijas galīgā termiņa beigu dēļ vai tiesību izbeigšanās vai atsaukšanas dēļ?

Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-66/15)

(2015/C 138/52)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Wasmeier un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, iekasējot visu reģistrācijas nodevas summu brīdī, kad tiek reģistrēts transportlīdzeklis, kuru pircējs, kurš ir Grieķijas Republikas pilsonis, nomā vai nomā ar izpirkumu (līzings) no citā dalībvalstī dibināta piegādātāja, nepemot vērā līzings līguma vai nomas līguma ilgumu un attiecīgā transportlīdzekļa lietošanas ilgumu Grieķijas valsts teritorijā, Grieķijas Republika nav izpildījusi LESD 56.–62. pantā attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika, liekot samaksāt visu reģistrācijas nodevas summu citā dalībvalstī dibinātam piegādātājam par transportlīdzekļiem, kurus nomā vai kurus nomā ar izpirkumu Grieķijas Republikas pilsoņi, neņemot vērā nomas (vai līzings) līguma un šo transportlīdzekļu lietošanas Grieķijas valsts teritorijā ilgumu, nav izpildījusi LESD 56.–62. pantā paredzētos pienākumus.

Pienākums maksāt visu reģistrācijas nodevu nav samērīgs un kavē pakalpojumu sniegšanas brīvību (skat. Tiesas judikatūru lietās *Cura Anlagen*, C-451/99, *Coevering*, C-242/05, *Ilhan*, C-42/08, un *VAV Autovermietung GmbH*, C-91/10).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 16. februārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – Nutrivet/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Lieta C-69/15)

(2015/C 138/53)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Pieteicēja: Nutrivet DOOEL

Atbildētāja: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai uzskatāms, ka atkritumu sūtījums tiek veikts “tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā” Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (¹) 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, ja sūtījuma organizētājs savstarpēji pretrunīgi aizpilda minētās regulas VII pielikumā paredzētā dokumenta attiecīgi 2., 7. un 11. aili, kurās norādāmi importētājs/saņēmējs, reģenerācijas iekārta un attiecīgās valstis, lai arī šajos punktos norādāmā informācija ir skaidri redzama starptautiskajā preču transporta pavadzīmē un citos pieejamajos dokumentos?
- 2) Vai gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams apstiprinoši, var uzskatīt par samērīgu šā iemesla dēļ uzlikto naudas sodu, kura summa ir vienāda ar summu, kādā naudas sods uzliekams personai, kas neizpilda pienākumu aizpildīt Regulas (EK) Nr. 1013/2006 VII pielikumā paredzēto dokumentu?
- 3) Vai tālab, lai atkritumu sūtījumu atzītu par nelikumīgu Regulas (EK) Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, ir vajadzīgs, lai minētās regulas VII pielikumā paredzētā dokumenta aizpildītājs tīši maldinātu iestādi?

- 4) Vai tālab, lai par nelikumīgu varētu atzīt atkritumu sūtījumu, kas tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas (EK) Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, ir svarīgi, lai informācija vai ziņas, kas nav norādītas konkrēti, būtu būtiskas no vides aizsardzības viedokļa? Kāda minētās regulas VII pielikumā paredzētajā dokumentā rodama informācija vai ziņas gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, ir uzskatāmas par būtiskām no vides aizsardzības viedokļa?
- 5) Vai var atzīt, ka atkritumu sūtījums tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas (EK) Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, gadījumā, ja iestāde neveic minētās regulas 24. pantā noteikto procedūru, neiesaista ieinteresētās iestādes un neuzdod pieņemt atpakaļ nelikumīgi sūtītos atkritumus?
- 6) Kā jāsaprot un jāizvērtē jurisdikcija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- 7) Kā jāinterpretē Regulas (EK) Nr. 1013/2006 IC pielikuma IV daļas 15. punktā esošais formulējums, ka, lai tirgotājs vai aģents varētu būt saņēmējs, tiem jābūt galamērķa valsts jurisdikcijā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. februārī iesniedza Markkinaoikeus
(Somija) – Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystienestaja lupa – ja valvontavirasto**

(Lieta C-75/15)

(2015/C 138/54)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Markkinaoikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Viiniverla Oy

Atbildētāja: Sosiaali – ja terveystienestaja lupa – ja valvontavirasto

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vērtējot, vai pastāv asociāciju izraisīšana Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulas (EK) Nr. 110/2008 par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 ⁽¹⁾, 16. panta b) punkta izpratnē, ir jāatsaucas uz samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu vidusmēra patērētāju?
- 2) Kāda nozīme jēdziena "asociāciju izraisīšana" interpretācijā Regulas Nr. 110/2008 16. panta b) punkta izpratnē un šīs regulas piemērošanā, vērtējot ģeogrāfiskās izcelsmes norādes "Calvados" aizsardzībai noteikto aizliegumu izmantot nosaukumu "Verlados" Somijā ar šādu nosaukumu pārdotam un no āboliem izgatavotam stiprajam alkoholiskajam dzērienam, ir šādiem apstākļiem:
 - a. nosaukuma "Verlados" sākuma daļa ("Verla") norāda uz ciematu Somijā, kuru Somijas patērētājs, iespējams, zina;
 - b. nosaukuma "Verlados" sākuma daļa ("Verla") norāda uz šī produkta ražotāju – Viiniverla Oy;

- c. "Verlados" ir vietējs, Verlā izgatavots produkts, kura vidējais gada pārdošanas apjoms vīna darītavas restorānā ir daži simti litru un kuru ierobežotā daudzumā var pasūtīt valstij piederošā alkohola tirdzniecības sabiedrībā Alkoholisko dzērienu likuma izpratnē;
- d. no trim zilbēm vārdos "Verlados" un "Calvados" kopīga ir tikai viena zilbe ("dos"), taču saskan šo vārdu pēdējie četri burti, t.i., puse no šo vārdu burtiem ("ados")?
- 3) Ja tiks atzīts, ka nosaukums "Verlados" izraisa asociācijas Regulas Nr. 110/2008 16. panta b) punkta izpratnē, vai tā izmantošanu tomēr var attaisnot iepriekšminētie apstākļi vai kāds cits apstāklis, piemēram, tas, ka vismaz Somijas patērētājiem nevar rasties iespaids, ka "Verlados" tiek izgatavots Francijā?

⁽¹⁾ OV L 39, 16. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-409/14 Marcuccio/Eiropas Savienība un Eiropas Savienības Tiesa 2015. gada 19. februārī iesniedza Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvis – A. V. Placco)

Otrs lietas dalībnieks: Luigi Marcuccio

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-409/14 Marcuccio/Eiropas Savienība un Eiropas Savienības Tiesa, ciktāl ar to ir noraidīta to prasījumu otrā, trešā un ceturtā daļa, ko Tiesa bija izvirzījusi savā prasībā Vispārējā tiesā saskaņā ar pēdējās minētās Reglamenta 114. pantu;
- apmierināt iepriekš minētās prasījumu daļas un tādējādi
 - pamatā, taisot galīgo spriedumu šajā lietā, noraidīt L. Marcuccio iesniegto prasību par zaudējumu atlīdzību kā nepieņemamu, jo tā ir vērsta pret Tiesu (kā Savienības pārstāvi);
 - pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa uzskatīs, ka apstāklis, ka šī prasība ir vērsta pret Tiesu, nevis pret Komisiju (kā Savienības pārstāvi), neietekmē tās pieņemamību, bet ka Vispārējai tiesai, lemjot par Tiesas izvirzīto procesa jautājumu Vispārējā tiesā, esot bijis jādod rīkojums Tiesu aizstāt ar Komisiju kā atbildētāju, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par L. Marcuccio prasību atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar Tiesas izlemtajiem tiesību jautājumiem;
- piespriest L. Marcuccio atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Tiesai radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā pamatā, kas attiecas uz to noteikumu pārkāpumu, kuri ir saistīti ar Savienības pārstāvību tās tiesu iestādēs, Tiesa norāda, ka, tā kā nevienā konkrētā tiesību normā nav īpaši reglamentēta Savienības pārstāvība tās tiesu iestādēs saistībā ar prasībām, kas ir iesniegtas saskaņā ar LESD 268. pantu, lai tiktu atzīta Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, noteikumi par minēto pārstāvību ir jāizsecina no vispārējiem principiem, kuri reglamentē tiesas spriešanas funkciju veikšanu, konkrēti no pareizas tiesvedības principa un tiesas neatkarības un objektivitātes principiem.

Tiesa šo pirmo pamatu ir sadalījusi divās daļās, kas attiecas, pirmkārt, uz pareizas tiesvedības principa neievērošanu un, otrkārt, uz tiesas neatkarības un objektivitātes principu neievērošanu. Pirmajā pamatā Tiesa norāda, ka Vispārējās tiesas secinājums, saskaņā ar kuru Tiesai ir jāpārstāv Savienība saistībā ar iepriekš minēto prasību par zaudējumu atlīdzību, acīmredzami ir pamatots ar judikatūru, kas ir aizsākta ar spriedumu *Werhahn Hansamühle* u.c./Padome un Komisija (no 63/72 līdz 69/72, EU:C:1973:121; turpmāk tekstā – “spriedums *Werhahn* u.c.”). Minētajā judikatūrā rastais risinājums ir tāds, ka tad, ja Kopiena – tagad Savienība – ir aicināta atbildēt par kādas tās iestādes rīcību, to Savienības tiesā pārstāv iestāde (vai iestādes), kurai ir piedēvējams atbildību izraisošais fakts. Tiesa apgalvo, ka šāds risinājums neesot piemērojams šajā lietā, jo, ņemot vērā dažādus apstākļus, rezultāts faktiski, kā izrādās, ir pretrunā pareizas tiesvedības interesēm, kas, kā skaidri izriet no sprieduma *Werhahn* u.c., ir šāda risinājuma jēga. Šajā kontekstā Tiesa pakārtoti norāda arī uz to, ka nav ievērota LESD 317. panta pirmās daļas un Regulas Nr. 966/2012⁽¹⁾ 53. panta 1. punkta piemērošanas joma, ciktāl saskaņā ar tiem Vispārējai tiesai esot bijis jāatzīst princips, ka tāda zaudējumu atlīdzība, kāda ir prasīta šajā lietā, ir jāsedz no tās Savienības budžeta sadaļas, kas attiecas uz Komisiju.

Pirmā pamata otrajā daļā Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008. gada 10. jūlija spriedumu *Mihalkov* pret Bulgāriju (prasība Nr. 67719/01), apgalvo, ka Vispārējā tiesa, atzīstot, ka Tiesai ir jāpārstāv Savienība saistībā ar *L. Marcuccio* prasību par zaudējumu atlīdzību, nav ievērojusi prasības par tiesas neatkarību un objektīvo objektivitāti. Faktiski, tā kā, pirmkārt, iespējamo atbildību izraisošais fakts ir noticis, iztiesāšanas sastāvam veicot tiesas spriešanas funkcijas, un tā kā, otrkārt, iztiesāšanas sastāvs, kam ir jāizskata lieta i) pieder tai pašai tiesu iestādei (Vispārējā tiesa), kurai pieder iztiesāšanas sastāvs, kam tiek piedēvēts atbildību izraisošais fakts, un ii) ir daļa no atbildētājas tajā pašā lietā (Tiesa), ar kuru ir profesionāli saistīti šī iztiesāšanas sastāva tiesneši, iepriekš minētās prasības esot apdraudētas, it īpaši gadījumā, kad, kā uzskatīja Vispārējā tiesa, tāda zaudējumu atlīdzība, kāda ir prasīta šajā lietā, ir jāsedz no budžeta sadaļas, kas attiecas uz Tiesu.

Otrajā pamatā Tiesa apgalvo, ka, tā kā pārsūdzētajā rīkojumā nav ietverts konkrēts tās argumentācijas atspēkojums, ko Tiesa bija paudusi Vispārējā tiesā un kas bija pamatota ar vairāku Tiesas spriedumu – tostarp spriedumu *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770), *Gascogne Sack*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) un *Kendrion*/Komisija (C-50/12 P, EU:C:2013:771) – piemērošanas jomu, pārsūdzētajā rīkojumā ir pieļauts pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. februārī iesniedza *Symvoulío tis Epikrateias* (Grieķija) – *Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon* (Finanšu ministrs)

(Lieta C-81/15)

(2015/C 138/56)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulío tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kapnoviomichania Karelia AE

Atbildētājs: Ypourgos Oikonomikon (Finanšu ministrs)

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 92/12/EEK ⁽¹⁾, ņemot vērā Savienības tiesību vispārējos principus, it īpaši efektivitātes, tiesiskās noteiktības un samērīguma principus, ir interpretējama tādējādi, ka tādā gadījumā, kā šajā lietā aplūkots, tā nepieļauj piemērot tādu dalībvalsts tiesību normu kā Muitas kodeksa 108. pants, saskaņā ar kuru apstiprinātu noliktavas saimnieku var atzīt par solidāri atbildīgu par administratīvo sodu samaksu par to preču kontrabandu, kas transportētas no tā akcīzes preču noliktavas saskaņā ar atliktās nodokļa maksāšanas režīmu un kas kontrabandas rezultātā nelikumīgi izņemtas no minētā režīma – neatkarīgi no tā, vai pārkāpuma izdarīšanas brīdī tas bija preču īpašnieks saskaņā ar privāto tiesību normām, kā arī no tā, vai starp kontrabandas īstenotājiem, kas ir iesaistīti minētajā pārvadājumā, un apstiprinātu noliktavas saimnieku pastāv līgumiskas attiecības, no kurām var izsecināt, ka tie ir rīkojušies kā tā pilnvarotie?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 46, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-551/08 H & R ChemPharm GmbH/Eiropas Komisija 2015. gada 24. februārī iesniedza
H & R ChemPharm GmbH**

(Lieta C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: H & R ChemPharm GmbH (pārstāvji – M. Klusmann un S. Thomas, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-551/08, ciktāl tas skar prasītāju;
- pakārtoti, atbilstoši samazināt prasītājam uzlikto naudas sodu, kas 2008. gada 1. oktobra apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikts EUR 22 miljonu apmērā;
- turklāt, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jauna nolēmuma pieņemšanai;
- atcelt saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 90. panta a) punktu piespriestos tiesāšanās izdevumus, kas noteikti EUR 10 000 apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Komisija (reģ. Nr. 651533), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 2008. gada 1. oktobra lēmumu C(2008) 5476, galīgā redakcija, (Lieta COMP/39181 – Sveču vaski), ciktāl tas skar prasītāju.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja (un prasītāja pirmajā instancē) izvirza šādus pamatus.

1. Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka cita starpā ir pārkāpts EK Līguma 81. pants [LESD 101. pants], jo sprieduma pamatojums, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējas uzņēmuma struktūru un atbildību un balstoties uz kuru Vispārējā tiesa atzina EK Līguma 81. panta pārkāpumu, ir pretrunīgs un nepietiekams. Galvenā pretruna esot tāda, ka Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzēju un ar to nesaistīto uzņēmumu *Tudapetrol* attiecībā uz vainojamību pārkāpumā esot uzskatījusi par vienu vienību, savukārt attiecībā uz naudas soda piemērošanu – par diviem nošķirti uzņēmumiem. Tā kā no sprieduma pamatojuma neesot saprotams, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja un *Tudapetrol* ir uzskatāmi par vienu uzņēmumu, vai arī tie ir uzskatāmi par diviem atsevišķiem uzņēmumiem, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pārkāpts gan pienākums norādīt pamatojumu (LESD 296. pants), gan tās pamattiesības uz aizstāvību.
2. Ar savu otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, nepareizi lemjot, ka tā ir atbildīga par sava darba ņēmēja rīcību, kurš paralēli ir nodarbināts dažādos juridiski patstāvīgos uzņēmumos. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd to, ka tā tiek padarīta atbildīga par šā darbinieka rīcību, kaut arī Vispārējā tiesa neesot konstatējusi, vai šis darba ņēmējs strīdīgās darbības galu galā ir veicis apelācijas sūdzības iesniedzējas labā. Vispārējās tiesas paustā juridiskā nostāja šajā ziņā esot pretrunā EKL 81. pantam. Vienlaikus Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, jo tā ar juridiski nederīgu pamatojumu esot noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu sniegt pierādījumus par šā darba ņēmēja faktiskajiem uzdevumiem (ECPAK 6. panta pārkāpums).
3. Ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pieļautas izšķirošas kļūdas Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 3. punkta interpretācijā attiecībā uz naudas soda aprēķināšanai izmantoto apgrozījumu. Proti, Vispārējā tiesa esot akceptējusi, ka naudas soda aprēķināšanai tiek ņemts vērā trešā uzņēmuma apgrozījums, kaut arī šis uzņēmums neapšaubāmi nav piedalījies pārkāpumā un neveido saimniecisku vienību ar apelācijas sūdzības iesniedzēju. Spriedumā neesot nekāda juridiska pamatojuma, kāpēc, nosakot naudas sodu, tiek pieskaitīts atsevišķu trešo uzņēmumu apgrozījums, kaut arī tie neietilpst saimnieciskajā vienībā. Tāpēc Vispārējās tiesas apsvērumi esot pretrunā ne vien Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktam, bet arī judikatūrā noteiktajām prasībām norādīt pietiekamu pamatojumu (LESD 296. pants).
4. Ar savu ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja vispirms apgalvo, ka Vispārējā tiesa, nosakot naudas sodu, ir ņēmusi vērā tādu sabiedrību apgrozījumu, kas iegādātas tikai varbūtējā pārkāpuma izdarīšanas laikposma beigās, un šo apgrozījumu ekstrapolējusi, attiecinot uz visu laikposmu, kurā varbūtējais pārkāpums ir noticis. Tas esot pretrunā Vispārējās tiesas rīcībai paralēlā spriedumā lietā *Eso* ⁽²⁾. *Eso* spriedumā tā pati tiesa tādā pašā lietā par to pašu jautājumu esot lēmusi, ka attiecīgā Komisijas rīcība mērķlīdzī palielina naudas soda aprēķināšanai izmantoto apgrozījumu. Šī nevienlīdzīgā attieksme esot uzskatāma par Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpumu. Tā kā Vispārējā tiesa nav paudusi nostāju par apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildēm, pārsūdzētais spriedums neesot arī pietiekami pamatots (LESD 296. pants). Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas saistībā ar apgrozījuma aprēķināšanu un šo kļūdu rezultātā apgrozījums ir ņemts vērā divreiz, pārkāpjot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktu.
5. Ar savu piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, nosakot naudas sodu, ir pieļautas vairākas kļūdas, tai skaitā it īpaši apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktais naudas sods ir nesamērīgs salīdzinājumā ar citiem varbūtējos pārkāpumos iesaistītajiem uzņēmumiem (Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkts). Saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvoto Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja varbūtējā pārkāpuma izdarīšanā piedalījās apmērā, kas bija atšķirīgs salīdzinājumā ar citiem iesaistītajiem uzņēmumiem, kā arī neproporcionālā apmērā ņēmusi vērā uzņēmuma lielumu.
6. Ar savu sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja vēršas pret kļūdām tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa pieļāvusi, lemjot par tiesāšanās izdevumiem, attiecībā uz sīkāk neprecizētiem Vispārējai tiesai radītiem izdevumiem, ko it kā esot izraisījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja (Vispārējās tiesas Reglamenta 90. panta a) punkta, kā arī LESD 296. panta un ECPAK 6. panta pārkāpums). Šādi izdevumi neesot radīti, un apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirms tika lemts par tiesāšanās izdevumiem, neesot tikusi uzskatīta.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 17. decembra spriedumu lietā T-72/09 Pilkington u.c./Komisija 2015. gada 27. februārī iesniedza Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA

(Lieta C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH un Pilkington Italia SpA (pārstāvji – S. Wisking un K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt lietā T-72/09 taisīto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta prasība atcelt pārsūdzētā lēmuma 2. panta c) punktu;
- samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām saskaņā ar pārsūdzētā lēmuma 2. panta c) punktu piespriesto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka spriedums būtu jāatceļ turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējama Komisijas 2006. gada Pamatnostādņu naudas sodu aprēķināšanai ⁽¹⁾ 13. punktu, uzskatot, ka atbilstošā pārdošanas apjoma noteikšanai Komisija varēja ņemt vērā realizētos pārdošanas apjomus atbilstoši līgumiem, kas bija spēkā līdz pārkāpuma brīdim un kas pārkāpuma laikposmā netika pārskatīti. Tā kā šos pārdošanas apjomus pārkāpums nevarēja skart, nebija juridiski korekti tos ņemt vērā naudas soda bāzes noteikšanai.

Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējama Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23. panta 2. punktu, uzskatot, ka galīgā naudas soda summa nav pārsniegusi likumā noteikto maksimālo apmēru 10 %. Piemērotā maiņas likme 10 % maksimālā apmēra aprēķināšanai nav vidējā ECB maiņas likme, ko piemēro finanšu gadam pirms gada, kurā pieņemts apstrīdētais lēmums, bet gan ECB maiņas likme, kas bija piemērojama šī lēmuma pieņemšanas dienā.

Treškārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nepareizi ir piemērojusi noteikumus par vienlīdzīgu attieksmi un samērīgumu, un atteikusies izmantot savu neierobežoto kompetenci Tiesas judikatūrā prasītajā apmērā.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (jaunajā redakcijā – LESD 101. un 102. pants) (OV L 2003, L 1, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

**Vispārējās tiesas 2015. gada 12. marta spriedums – Vestel Iberia un Makro autoservicio mayorista/
Komisija**

(Apvienotās lietas T-249/12 un T-269/12) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Muitas savienība — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas ieņēmumu atlaišana — Krāsu televīzijas uztvērēji no Turcijas — Pieteikums par muitas nodokļa atlaišanu, ko iesnieguši divi importētāji — Komisijas norāde valsts iestādēm uz lēmumu par citu importētāju — Regulas (EEK) Nr. 2454/93 871. panta 2. un 6. pants un 905. panta 2. un 6. punkts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība

(2015/C 138/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Vestel Iberia, SL (Madride, Spānija) (lieta T-249/12) un Makro autoservicio mayorista SA (Madride) (lieta T-269/12) (pārstāvji – P. De Baere un P. Muñiz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal un L. Keppenne)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji – A. Rubio González, abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 18. janvāra Lēmumu C(2010) 22, galīgā redakcija, ar ko ir konstatēts, ka ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas ieņēmumu atlaišana ir attaisnota un ka konkrētajā gadījumā šī ievedmuitas nodokļa atlaišana nav attaisnota

Rezolutīvā daļa:

- 1) apvienot lietas T-249/12 un T-269/12 šā sprieduma taisīšanai;
- 2) prasības noraidīt kā nepieņemamas;
- 3) Vestel Iberia, SL un Makro autoservicio mayorista SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 4) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 235, 4.8.2012.

**Vispārējās tiesas 2015. gada 9. marta spriedums – ultra air/ITSB – Donaldson Filtration
Deutschland (“ultra.air ultrafilter”)**

(Lieta T-377/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ultra.air ultrafilter” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts

(2015/C 138/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ultra air GmbH (Hildena, Vācija) (pārstāvis – C. König, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Hāna, Vācija) (pārstāvji – N. Siebertz, M. Teworte-Vey un A. Renvert, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 6. maija lēmumu lietā R 1100/2011-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* un *ultra air GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 6. maija lēmumu lietā R 1100/2011-4 atcelt daļā, kas attiecas uz releja vadību;
- 2) pārējā daļa prasību noraidīt;
- 3) *ultra air GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina ITSB un *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 6. marta spriedums – *Braun Melsungen*/ITSB (“SafeSet”)

(Lieta T-513/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SafeSet” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Faktu pārbaude pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts

(2015/C 138/61)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *B. Braun Melsungen AG* (*Melsungen*, Vācija) (pārstāvis – M.-C. Seiler, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 27. jūnija lēmumu lietā R 1598/2012-1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “SafeSet” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 1) *B. Braun Melsungen AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 6. marta spriedums – Novomatic/ITSB – Berentzen Mally Marketing plus Services (“BLACK JACK TM”)

(Lieta T-257/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “BLACK JACK TM” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “BLACK TRACK” un agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BLACK TRACK” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 138/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austrija) (pārstāvis – W. Mosing, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji A. Pohlmann, vēlāk S. Hanne)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 18. februāra lēmumu lietā R 329/2012–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH un Novomatic AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 18. februāra lēmumu lietā R 329/2012–4;
- 2) piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir radušies procesā Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 194, 24.6.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 26. februāra rīkojums – Lavazza/ITSB – Commercialunione prima (“LAVAZZA A MODO MIO”)

(Lieta T-392/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 138/63)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luigi Lavazza SpA (Turin, Itālija) (pārstāvji – A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi un C. Mezzetti, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji F. Mattina, vēlāk F. Mattina un N. Bambara un, visbeidzot, N. Bambara un P. Bullock)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Itālija) (pārstāvji – G. Celona un B. Dosi, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 26. jūnija lēmumu lietā R 124/2011-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Commercialunione Prima Srl* un *Luigi Lavazza SpA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 331, 27.10.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 3. marta rīkojums – Gemeente Nijmegen/Komisija

(Lieta T-251/13) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Nīderlandes pašvaldība piešķirusi profesionālam futbola klubam — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru — Atbalsta pasākums, kas lēmuma pieņemšanas datumā ir pilnībā īstenots — Pieņemamība — Apstrīdams tiesību akts

(2015/C 138/64)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gemeente Nijmegen (Nīderlande) (pārstāvji – H. Janssen un S. van der Heul, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Noë un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 6. marta Lēmumu C(2013) 1152 *final*, kas attiecas uz atbalstu, kurš profesionāliem Nīderlandes futbola klubiem Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV un FC Den Bosch piešķirts no 2008. līdz 2011. gadam (valsts atbalsts SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN))

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Gemeente Nijmegen atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 189, 29.6.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 26. februāra rīkojums – Métropole Gestion/ITSB – Metropol (“METROPOL”)

(Lieta T-431/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “METROPOL” — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pieteikuma neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 138/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Métropole Gestion (Parīze, Francija) (pārstāvis – M.-A. Roux Steinkühler, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Metropol Investment Financial Company Ltd (Maskava, Krievija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 4. jūnija lēmumu lietās R 712/2012-2 un R 845/2012-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Métropole Gestion* un *Metropol Investment Financial Company Ltd*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) *Métropole Gestion* un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. februāra rīkojums – G-Star Raw/ITSB – PepsiCo (“PEPSI RAW”)

(Lieta T-473/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2015/C 138/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *G-Star Raw CV* (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji – J. van Manen, M. van de Braak un L. Fresco, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *PepsiCo, Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – V. von Bomhard un T. Heitmann, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 25. jūnija lēmumu lietā R 1586/2012-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *G-Star Raw CV* un *PepsiCo, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 5. marta rīkojums – Intesa Sanpaolo/ITSB (“NEXTCARD”)**(Lieta T-233/14) ⁽¹⁾****Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “NEXTCARD” reģistrācijas pieteikums —
Pārbaudītāja izteikts daļējs reģistrācijas atteikums — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzami
juridiski nepamatota prasība**

(2015/C 138/67)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Intesa Sanpaolo SpA (Turin, Itālija) (pārstāvji – P. Pozzi, G. Ghisletti un F. Braga, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2014. gada 10. februāra lēmumu lietā R 1807/2013–5 attiecībā uz pieteikumu vārdsisku apzīmējumu “NEXTCARD” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Intesa Sanpaolo SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Prasība, kas celta 2014. gada 23. decembrī – Søndagsavisen/Komisija**(Lieta T-833/14)**

(2015/C 138/68)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dānija) (pārstāvis – M. Honoré, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- prasība atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija lēmumu necelt iebildumus par dažu reklāmu atbrīvojumu no nodokļiem (SA.35683);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kurš ir atbalsta saņēmēja konkurents, apgalvo, ka Komisijai esot bijis jākonstatē, ka pastāvēja šaubas par to, vai mājāsaimniecībām piegādāto bezpersonisko reklāmas materiālu un abonēto laikrakstu atbrīvojums no nodokļiem būtu uzskatāms par atbalstu.

Prasītājs apgalvo, ka Komisijai līdz ar to esot bijis jāpieņem lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 4. panta 4. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru. Šādi nerīkodamās, Komisija esot pārkāpusi prasītāja procesuālās tiesības saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

Lai pamatotu argumentāciju, saskaņā ar kuru pastāvēja pamatotas šaubas, prasītājs izvirza šādus pamatus:

- laiks, kas Komisijai bija vajadzīgs, lai izskatītu lietu, esot bijis pārmērīgi ilgs, kas pats par sevi pierādot, ka pastāvēja pamatotas šaubas – it īpaši tādēļ, ka šī bija paziņota atbalsta shēma saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu;
- Komisijas lēmumā neesot norādīts pamatojums attiecībā uz mājāsaimniecībām piegādāto bezpersonisko reklāmas materiālu un abonēto laikrakstu atbrīvojumu no nodokļiem un
- Komisija esot veikusi nepilnīgu un kļūdainu Dānijas tiesību aktu par nodokļiem reklāmas jomā pārbaudi, izvērtējot, vai mājāsaimniecībām piegādāto bezpersonisko reklāmas materiālu un abonēto laikrakstu atbrīvojums no nodokļiem ir valsts atbalsts.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 23. decembrī – *Forbruger-Kontakt*/Komisija

(Lieta T-834/14)

(2015/C 138/69)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Forbruger-Kontakt A/S* (Taastrup, Dānija) (pārstāvis – M. Honoré, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- prasība atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija lēmumu necelt iebildumus par dažu reklāmu atbrīvojumu no nodokļiem (SA.35683);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirzītie pamati būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-833/14 *Søndagsavisen*/Komisija izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2015. gada 4. februārī – *Sharif University of Technology*/Padome

(Lieta T-52/15)

(2015/C 138/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sharif University of Technology* (Teherāna, Irāna) (pārstāvis – M. Happold, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Lēmuma 2014/776/KĀDP pielikumu, Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumu, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014 pielikumu un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 IX pielikumu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājas reputācijai nodarīti ar Padomes darbībām; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja lūdz atcelt Padomes Lēmuma 2014/776/KĀDP⁽¹⁾ pielikumu, Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽²⁾ II pielikumu, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014⁽³⁾ pielikumu un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽⁴⁾ IX pielikumu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību;

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, veicot ierobežojošus pasākumus attiecībā uz prasītāju;

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz īpašumu un samērīguma principu; un

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, veicot ierobežojošus pasākumus pret prasītāju.

⁽¹⁾ Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmums 2014/776/KĀDP, kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 325, 19. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 325, 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 4. februārī – Amitié/EACEA

(Lieta T-59/15)

(2015/C 138/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Amitié Srl (Boloņa, Itālija) (pārstāvis – D. Bogaert, advokāts)

Atbildētāja: Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par pieņemamu pret EACEA celto prasību;

- atzīt, ka EACEA 2014. gada 26. novembra lēmums nav juridiski pamatots un tādējādi noteikt, ka nekavējoties ir atcelti visi pasākumi, ko EACEA ir īstenojusi pret prasītāju;
- atzīt, ka EACEA 2014. gada 12. decembrī prasītājam adresētais Paziņojums par parādu Nr. 324145195 par summu EUR 941 310,38 apmērā nav spēkā;
- piespriest EACEA atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasībā, kas celta atbilstoši LESD 256. un 272. pantam, prasītāja prasa Vispārējai tiesai atzīt, ka EACEA 2014. gada 26. novembra lēmums, kurā pēc Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) veiktās izmeklēšanas ir ietverti pret AMITIÉ īstenotie pasākumi, nav juridiski pamatots.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka EACEA veiktie pasākumi, kas vērsti pret prasītāju, nav pamatoti:

- nav izpildīti pasākumu piemērošanai izvirzītie kritēriji: Regulas Nr. 2988/1995 ⁽¹⁾ noteikumu, kā arī samērīguma principa pārkāpums;
- starp EACEA un AMITIÉ noslēgto līgumisko noteikumu neievērošana, kā arī kļūdaina Regulas Nr. 966/2012 ⁽²⁾ un Regulas Nr. 1268/2012 ⁽³⁾ piemērošana. Neviens no (2014. gada 26. novembra lēmumā ietvertajiem pasākumiem), kas īstenots attiecībā pret prasītāju, nav juridiski pamatots. Pakārtoti, visu prasītājam pārskaitīto summu atgūšana ir EACEA īstenošana tiesību ļaunprātīga izmantošana un nepamatota iedzīvošanās.

2. Otrais pamats ir par to, ka OLAF veiktā izmeklēšana un secinājumi nav spēkā (līgumisko noteikumu un piemērojamo regulu pārkāpums):

- OLAF veiktās izmeklēšanas rezultātā ir pārkāpti Regulas Nr. 883/2013 ⁽⁴⁾ noteikumi un/vai šajā lietā piemērojamie vispārējie principi;
- tā kā EACEA lēmums ir balstīts uz OLAF secinājumiem, kas izdarīti tā veiktās izmeklēšanas rezultātā, tad nelikumības, kas vērojamas OLAF izmeklēšanā un ziņojumā, noteikti ietekmē EACEA lēmumu.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu.

⁽³⁾ Komisijas 2012. gada 29. oktobra deleģētā Regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. februārī – TALANTON/Eiropas Komisija**(Lieta T-65/15)**

(2015/C 138/72)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Talanton Anonymi Emporiki – Symvouleftiki – Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grieķija) (pārstāvis – K. Damis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- uzdot veikt ekspertīzi, lai pārbaudītu ārējās revīzijas ziņojumā ietvertu konstatējumu, kuru Komisija esot kļūdaini akceptējusi un kurā ir secināts, ka “trūkst alternatīvu pierādījumu, ar kuriem varētu tikt apliecināti deklarētie personāla izdevumi”. Šim apstāklim esot izšķiroša nozīme šī strīda iznākumam, jo personāla izdevumi veido vislielāko daļu no pieļaujamajiem izdevumiem un visas pārējās izmaksas ir atkarīgas no tiem;
- atzīt, pirmkārt, ka 2014. gada 12. decembra paziņojums par parādu Nr. 3241414916, ar kuru Komisija ir pieprasījusi prasītājai samaksāt EUR 273 535,38 saskaņā ar līgumu attiecībā uz projektu FP 7216088 POCEMON, pamatojoties uz nepilnīgu un neprecīzu revīzijas ziņojumu Nr. 11-BA135–006, ir Komisijas līgumsaistību pārkāpums, un, otrkārt, ka saistībā ar strīdus līgumu deklarētie izdevumi ir pieļaujami, kā rezultātā būtu jāpiespriež Komisijai izsniegt kredītnotu EUR 129 764,38 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz šķērējklauzulu:

- prasītāja apgalvo, ka tā veiktā detalizētā analīze, kas ietverta šajā prasības pieteikumā, pierāda, ka nepastāv nekāda cēloņsakarība starp revīzijas ziņojumā norādītajiem faktiem un ārējā revidenta secinājumiem, kurus Komisija ir akceptējusi bez jebkāda attaisnojuma un neraugoties un motivētiem prasītājas iebildumiem, kas neesot tikuši izskatīti. Ņemot vērā šo analīzi, neviens no ārējā revidenta izdarītajiem secinājumiem nav atbalstāms, un līdz ar to Komisijai esot bijuši jāizdara jauni secinājumi un jāapstiprina prasītājas izdevumi.

2. Otrais pamats attiecas uz labticīgu līguma izpildi un aizliegumu ļaunprātīgi piemērot līguma noteikumus:

- pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka tai esot tikušas liegtas likumīgas tiesības iesniegt savus iebildumus tieši revidentam, ko bija iecēlusi Komisija, un atbildēt uz nepamatotiem revīzijas ziņojuma projekta autora apgalvojumiem. Tas esot īpaši svarīgs aspekts, ņemot vērā ārējā revidenta pieļautos pārkāpumus un to, ka viņa objektivitāte attiecībā uz prasītāju esot apšaubāma;
- otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ārējā revidenta sagatavoto revīzijas ziņojuma projektu Komisija ir akceptējusi, neizskatot prasītājas izvirzītos tiesiskus un detalizētus iebildumus, kā arī tās iesniegtos alternatīvus pierādījumus, un neatspēkojot tos ar argumentiem. Runājot par revīzijas ziņojuma projektu, tas ir atspoguļots 2013. gada 22. janvāra revīzijas ziņojumā Nr. 11-BA135–006 attiecībā uz līgumu Nr. FP7-216088 POCEMON, kurā kļūdaini esot norādīts uz papildu pierādījumu trūkumu attiecībā uz deklarētiem personāla izdevumiem. Ārējā revidenta vērtējums esot patvaļīgs un nepamatots, ņemot vērā daudzus alternatīvus apliecināšus dokumentus un visu personāla locekļu, kas bija iesaistīti projektā, ar zvērestu apliecinātos paziņojumus, kuri tikuši iesniegti kā pierādījumi; līdz ar to attiecīgais Komisijas lēmums, ar kuru bez attaisnojuma ticis akceptēts ārējā revidenta vērtējums, esot tikpat kļūdainš.

Prasība, kas celta 2015. gada 12. februārī – Scandlines Øresund u.c./Komisija**(Lieta T-68/15)**

(2015/C 138/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Scandlines Øresund I/S (Helsingēra [Helsingør], Dānija), HH Ferries Helsingor ApS (Helsingēra, Dānija), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborja [Helsingborg], Zviedrija) (pārstāvji – M. Johansson, R. Azélius un P. Remnelid, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu, ir celta tālab, lai panāktu, ka tiek atcelts Eiropas Komisijas 2014. gada 15. oktobra saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu pieņemtais lēmums (Lietās SA.36558 un SA.38371 – Dānija, un lietā SA.36662 – Zviedrija, atbalsts, kas piešķirts Øresundsbro Konsortiet).

Prasības pamatošanai prasītājas izklāsta trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas kļūdas gan tiesību piemērošanā, gan vērtējumā:

- pirmā pamata pirmajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādama, ka pieguļošās apkārtnes infrastruktūru finansēšana neietver valsts atbalstu, jo attiecīgie pasākumi nav nedz tādi, kas varētu kropļot konkurenci, nedz tādi, kas varētu iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm;
- otrajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, spriežot par valsts galvojumu beznosacījuma raksturu un konsorcijs ar prasījuma tiesībām nodrošinātu tiesīgumu saņemt valsts galvotu finansējumu, ka arī saistībā ar Komisijas vērtējumu jautājumā par valsts galvojumu skaitu;
- trešajā un ceturtajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinādama, ka Zviedrijas galvojuma pasākumi ir atbalsta shēma un pastāvošs atbalsts;
- piektajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādama, ka valsts galvojumi attiecoties tikai uz tuneļtilta savienojuma finansēšanu;
- pirmā pamata sestajā daļā prasītājas apgalvo, ka tā kā Komisijai nebija pietiekama pamata atzīt attiecīgos atbalsta pasākumus par saderīgiem ar iekšējo tirgu, esot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts;
- sestajā daļā prasītājas piebilst, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējuma visu dažādo konsorcijs labā tieši un netieši veikto atbalsta pasākumu kumulatīvo ietekmi;
- pirmā pamata septītajā daļā prasītājas norāda, ka esot nepareizi piemērots tiesiskās palāvēības princips.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru:

- otrais pamats ir iedalīts deviņpadsmit daļās, kurās prasītājas apgalvo, ka Komisijas veiktā izvērtēšana esot bijusi nepietiekama un nepilnīga un ka vairākos aspektos Komisija esot atkāpusies no savām pamatnostādņēm un saviem paziņojumiem. Šo nepilnību dēļ konstatējams, ka pastāv tādu saskanīgu pierādījumu kopums, kas liecina, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisija nebija spējīga atrisināt visas attiecīgajā lietā konstatētās nopietnās grūtības. Līdz ar to Komisija ir nepamatoti atteikusies nodrošināt prasītājam no LESD 108. panta 2. punkta izrietošās procesuālās tiesības.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu:

- pēdējā – trešajā pamatā prasītājas apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot nepienācīgi pamatots. Prasītājas apgalvo, ka Komisija neesot pārliecinājusies, vai apstrīdētajā lēmumā izklāstītie apgalvojumi un argumenti ir pietiekami konkrēti, lai prasītājas varētu aizstāvēt savas tiesības un Tiesa varētu īstenot tai piekritošo kontroli. Argumentācijas nepilnības esot konstatējamas saistībā ar Komisijas vērtējumu par pieguļošās apkārtnes infrastruktūrām, valsts galvojumiem, Dānijas nodokļu priekšrocībām un Dānijas valsts aizdevumiem, kā arī galu galā apstākli, ka Komisijas secinājumi jautājumā par saderīgumu par iekšējo tirgu un tiesisko palāvību ir balstīti uz riņķveida argumentāciju.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. februārī – Hippler/Komisija

(Lieta T-72/15)

(2015/C 138/74)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eberhard Hippler (Dorsten, Vācija) (pārstāve – M. Richter, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- noteikt atbildētājai aizliegumu, nosakot naudas sodu par jebkuru tā neievērošanas gadījumu, bez prasītāja piekrišanas padarīt publiski pieejamas prasītāja izstrādātās maršrutu tīkla kartes “Bochum”, “Dortmund”, “Düsseldorf/Meerbusch”, “Duisburg” un “Essen”, kā tas ir noticis šajās vietnēs

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību EUR 10 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam advokāta izmaksas pirmstiesas stadijā EUR 2 743,43 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, tostarp advokāta izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs apgalvo, kas esot pārkāpts Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts, kā arī Autortiesību likuma [Urhebergesetz ⁽²⁾] 15. un 19.a punkts saistībā ar šī likuma 97. panta 2. punktu.

Prasītājs norāda, ka strīdīgās maršrutu tīkla kartes kā zinātniskas vai tehniskas dabas darbus aizsargājot autortiesības. Prasītājs nekad neesot devis atbildētājam atļauju izmantot šos darbus notikušajā veidā un katrā ziņā neesot piešķīris lietošanas tiesības. Atbildētāja šādas lietošanas tiesības faktiski neesot saņēmusi arī no trešām personām. Izmantojot kartes, atbildētāja tās esot padarījusi publiski pieejamas, proti, izziņojusi tās sabiedrībai.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka, prasītājam nodarīto kauzālo finansiālo zaudējumu aprēķins būtu veicams pēc analogijas ar licences maksu. Prasītājam esot tiesības saņemt samērīgu licences maksu. Vācijas tirgū ierasta un samērīga, arī Vācijas tiesās par ierastu un samērīgu atzīta esot licences maksa EUR 2 020 par karti. Līdz ar to esot nosakāms arī zaudējumu atlīdzības apmērs EUR 10 100.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka atbildētāja esot nodarījusi prasītājam kauzālu nemateriālu kaitējumu attiecībā uz prasītāja ekskluzīvajām autortiesībām un tāpēc atbildētājam būtu jāpiespriež atlīdzināt nemateriālo kaitējumu, respektīvi izbeigt strīdīgo izmantošanu.

Visbeidzot prasītājs apgalvo, ka tas esot bijis pamatoti spiests brīdināt atbildētāju ar advokāta palīdzību, tāpēc atbildētājam esot jāpiespriež atlīdzināt šajā sakarā radušos advokāta izdevumus EUR 2 743,43 apmērā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001).

⁽²⁾ 1965. gada 9. septembra Autortiesību likums [Urheberrechtsgesetz] (BGBl. I, 1273. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2014. gada 5. decembra likuma 1. pantu (BGBl. I, 1974. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – *Aston Martin Lagonda*/ITSB (Automašīnas priekšā novietota režģa attēls)

(Lieta T-86/15)

(2015/C 138/75)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aston Martin Lagonda Ltd* (Gaydon, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – D. Farnsworth, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas preču zīme, kas norādīta kā “cita” un kas attēlo automašīnas priekšā novietotu režģi – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 218 418

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju otrās padomes 2014. gada 18. decembra lēmums lietā R 1795/2014–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā apstiprināts pārbaudītāja secinājums, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei pirmšķietami nav atšķirtspējas attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem;
- atļaut publicēt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 218 418 un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – Aston Martin Lagonda/ITSB (Automašīnas priekšā novietota režģa attēls)

(Lieta T-87/15)

(2015/C 138/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – D. Farnsworth, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas preču zīme, kas norādīta kā “cita” un kas attēlo automašīnas priekšā novietotu režģi – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 867 215

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju otrās padomes 2014. gada 11. decembra lēmums lietā R 1797/2014–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā apstiprināts pārbaudītāja secinājums, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei pirmšķietami nav atšķirtspējas attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem;
- atļaut publicēt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 11 867 215;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. februārī – Aston Martin Lagonda/ITSB (Radiatora režģa attēls)

(Lieta T-88/15)

(2015/C 138/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – D. Farnsworth, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas preču zīme, kas norādīta kā “cita” un kas attēlo radiatora režģi – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 867 173

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju otrās padomes 2014. gada 22. decembra lēmums lietā R 1798/2014–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā apstiprināts pārbaudītāja secinājums, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei pirmšķietami nav atšķirtspējas attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem;
- atļaut publicēt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 11 867 173;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 25. februārī – Tubes Radiatori/ITSB – Antrax It (Apkures radiatori)

(Lieta T-98/15)

(2015/C 138/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tubes Radiatori Srl (Resana, Itālija) (pārstāvji – S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero, P. Menapace, avvocati)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Antrax It Srl (Resana, Itālija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus dizainparauga īpašnieks: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs attiecībā uz “apkures radiatoru” precēm – Kopienas dizainparaugs Nr. 000 169 370–0002

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju trešās padomes 2015. gada 9. decembra lēmums lietā R 1643/2014–3

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to pilnībā pēc tam pārbaudīt un atzīt par spēkā esošu Kopienas dizainparaugu Nr. 000 169 370–0002, kura īpašniece ir TUBES RADIATORI s.r.l., jo tas ir jauns un tam ir individuāla būtība;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 87. pantu.

Izvirzītie pamati:

- Regulas (EK) Nr. 216/96 1.d panta, sacīkstes principa, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;
- tiek izvirzīta arī iebilde par galīgo nolēmumu.

Prasība, kas celta 2015. gada 26. februārī – Red Bull/ITSB – Optimum Mark (Zilas un sudrabainas krāsas attēls)

(Lieta T-101/15)

(2015/C 138/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austrija) (pārstāvis – A. Renck, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Optimum Mark (Varšava, Polija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: zilas un sudrabainas krāsas attēls – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2 534 774

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 2. decembra lēmums lietā R 2037/2013–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 4. panta, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- tiesiskās palāvības principa, ko atzinusi Tiesa saskaņā ar Kopienas tiesībām, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 26. februārī – Red Bull/ITSB – Optimum Mark (Zilas un sudrabainas krāsas attēls)

(Lieta T-102/15)

(2015/C 138/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austrija) (pārstāvis – A. Renck, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Optimum Mark (Varšava, Polija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: zilas un sudrabainas krāsas attēls – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 9 417 668

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 2. decembra lēmums lietā R 2036/2013–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 4. panta, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- tiesiskās palāvības princips, ko atzinusi Tiesa saskaņā ar Kopienas tiesībām, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – Flabeg Deutschland/Komisija

(Lieta T-103/15)

(2015/C 138/81)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Flabeg Deutschland GmbH (Nirnberga, Vācija) (pārstāvji – M. Küper un E.-M. Schwind, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2014. gada 25. novembra lēmumu lietā Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), ar numuru: C(2014) 8786, galīgā redakcija, it īpaši 1., 2. pantu, 3. panta 1. un 2. punktu, 4. un 5. pantu (EEG 2012, tostarp tā īpašā kompensācijas regulējuma, atzīšana par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar kopējo tirgu), kā arī 6. pantu, skatītu kopā ar 7. pantu (Tūlītēja daļējas atmaksas norīkošana saņēmējiem);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīti LESD 107. panta nosacījumi.

Prasītāja apgalvo, ka EEG piemaksu sistēma un EEG 2012 īpašais kompensāciju regulējums pat neesot valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Gadījumā, ja ir jāpiekrīt, ka EEG 2012 īpašais kompensāciju regulējums ir jāuzskata par valsts atbalstu šajā izpratnē, tas esot pamatojams ar LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu (svarīga projekta īstenojuma visas Eiropas interesēs veicināšana, vai attiecīgi konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstība, ja tam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm) un tādējādi neesot pretējs tiesībām par valsts atbalstu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pielāgošanas plānam piemērojamo Kopienas vadlīniju par valsts atbalstu vides un elektroenerģijas jomā (*The Environmental and Energy State Aide Guidelines – EEAG*) nepiemērojamība.

Prasītāja apgalvo, ka EEAG, kas attiecas uz atbilstoši aplūkojamā atbildētājas lēmuma 3. pantam atmaksājamo summu apmēru un kas ir piemērojamas kopš 2014. gada 1. jūlija, nav piemērojamas attiecībā uz EEG piemaksu sistēmas izmantotajiem instrumentiem, jo šie instrumenti un EEG 2012 īpašais kompensāciju regulējums nav uzskatāmi par valsts atbalstu, un ņemot vērā arī ES līmenī piemērojamo pārvaldības likumības principu.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. februārī – Bundesverband Glasindustrie u.c./Komisija

(Lieta T-108/15)

(2015/C 138/82)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Bundesverband Glasindustrie (Diseldorfā, Vācija), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Vācija), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Vācija), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Vācija), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Vācija), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Diseldorfā), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Vācija), Schott AG (Mainz, Vācija), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Vācija), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Vācija), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Vācija) un HNG Global GmbH (Gardelegen, Vācija) (pārstāvji –U. Soltész un C. von Köckritz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 25. novembra lēmuma lietā Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C (2014) 8786, galīgā redakcija, par elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem energoresursiem veicināšanu un EEG piemaksas samazināšanu energoietilpīgiem uzņēmumiem, 1. pantu un 3. panta 1. punktu, ciktāl tajos tiek konstatēts, ka:

- (i) elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem energoresursiem veicināšana, pamatojoties uz Vācijas likumu par atjaunojamo energoresursu prioritāti (2008. gada 25. oktobra Atjaunojamo energoresursu likums kopš 2012. gada 1. janvāra spēkā esošajā atjauninātajā redakcijā; turpmāk tekstā – “EEG 2012”), ietverot tās finansēšanas mehānismu, un
- (ii) EEG piemaksas samazinājuma atbalsts energoietilpīgiem uzņēmumiem (īpašais kompensācijas regulējums; turpmāk tekstā – “BesAR”) atbilstoši EEG 2012 40. un turpmākajiem pantiem 2013. un 2014. gadā ir pretlikumīgs un ir, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, īstenots valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē;

- atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, 3. panta 2. punktu, 6., 7. un 8. pantu, ciktāl tajos ir konstatēta BesAR nesaderība ar iekšējo tirgu un norīkota atbalsta atmaksāšana; un
- piespriest Komisijai segt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Īpašais kompensācijas regulējums (BesAR) neietver valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo netiek sniegtas nekādas priekšrocības. Komisija nepareizi pieņem, ka BesAR energoietilpīgiem uzņēmumiem nodrošina priekšrocību valsts atbalsta tiesību izpratnē.
2. EEG piemaksu sistēma un BesAR neietver valsts atbalstus, jo valsts līdzekļi netiek apgrūtināti. Regulējums attiecas tikai un vienīgi uz privātiem līdzekļiem. Apstrīdētais lēmums nav saderīgs ar Tiesas judikatūru, it īpaši lietā *PreussenElektra*.
3. Komisija savā pamatojumā ir nepareizi konstatējusi, ka BesAR ir selektīvs raksturs. Taču nav izdarītas atkāpes no atbilstošās atsauces sistēmas. Katrā ziņā BesAR pamato EEG 1012 raksturs un sistēma.
4. Komisija esot vērtējusi to, vai BesAR ir jāatļauj, tikai, pamatojoties uz jaunajām Vadlīnijām valsts atbalstam vides un elektroenerģijas jomā 2014.–2020. gadam, pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā.
5. Ja Komisija secinātu, ka BesAR ir neatļauts valsts atbalsts, katrā ziņā nebūtu pieļaujama atmaksa, jo runa ir par pastāvošu valsts atbalstu.
6. Turklāt ir izslēgta atmaksāšana tiesiskās palāvības aizsardzības dēļ. It īpaši, Komisija agrāka lēmumā ir konstatējusi, ka EEG sistēma neietver valsts atbalstus.
7. Turklāt nebūtu iespējams īstenot atmaksas rīkojumu atbilstoši BesAR.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. martā – Saint-Gobain Isover G+H u.c./Komisija

(Lieta T-109/15)

(2015/C 138/83)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Vācija), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Vācija), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Vācija) un Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Vācija) (pārstāvji – S. Altenschmidt un H. Janssen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2014. gada 25. novembra lēmumu lietā Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) – elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem energoresursiem veicināšana un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem uzņēmumiem C(2014) 8786, galīgā redakcija;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. pantu 1. punkta pārkāpums.

Prasītājas apgalvo, ka EEG piemaksas samazinājums neesot valsts atbalsts, jo netiek piešķirti valsts līdzekļi un arī no tiem nav notikusi atteikšanās. Piemaksas samazinājums nenotiekot arī selektīvi. Turklāt tas neizkropļojot konkurenci un neietekmējot arī tirdzniecību iekšējā tirgū.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 108. panta 3. punkta pārkāpums.

Ja pretēji prasītāju uzskatam runa ir par valsts atbalstu, pēc prasītāju domām tomēr atbildētājai neesot tiesību uz atmaksu atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam. Proti, EEG piemaksas samazinājums neesot jauns atbalsts, jo iepriekšējo tiesisko regulējumu, kas būtiskos aspektos pēc satura bija līdzīgs, atbildētāja apstiprināja jau 2002. gadā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 3. punkta pārkāpums.

Turpinājumā prasītājas apgalvo, ka ar lēmumu tiekot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkts un tiesiskās palāvēības princips. Atbildētāja šajā ziņā nesot drīkstējusi izskatāmos faktus vērtēt, pamatojoties uz savām tikai 2014. gada 28. jūnijā publicētajām vadlīnijām par valsts atbalstu vides aizsardzībai un elektroenerģijai 2014.–2020. gadā. Tā vietā tai bija jāpiemēro 2008. gadā publicētās vadlīnijas. Pamatojoties uz 2008. gada kritērijiem, atbildētāja būtu varējusi secināt tikai to, ka norādītais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 108. panta 1. punkta pārkāpums.

Visbeidzot prasītājas apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, kā arī LESD 108. panta 1. punktu, pieņemot apstrīdēto lēmumu procesā sakarā ar jauniem valsts atbalstiem. Tā kā atbildētāja ir apstiprinājusi iepriekšējo regulējumu attiecībā uz 2012. gada EEG piemaksu, tai bija jāpieņem lēmums procesā sakarā ar jau pastāvošo valsts atbalstu, bet nevis – procesā sakarā ar jauniem valsts atbalstiem.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. martā – *International Management Group*/Komisija

(Lieta T-110/15)

(2015/C 138/84)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Management Group (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – M. Burgstaller, *solicitor*, un E. Wright, *barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) 2015. gada 6. februāra Lēmumu THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287, ar kuru ir tikusi atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, atsakot piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, pamatojoties uz vispārīgu prezumpciju par pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzības piemērojamību, Eiropas Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka iepazīšanās ar šiem dokumentiem ir saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav paskaidrojusi, kāpēc privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzība liedz daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz labu pārvaldību.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Proforec/Komisija**(Llieta T-120/15)****(2015/C 138/85)***Tiesvedības valoda – itāļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Proforec Srl (Recco, Itālija) (pārstāvji – G. Durazzo, M. Mencoboni un G. Pescatore, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 13. janvāra Regulu (ES) Nr. 2015/39, kas tiek apstrīdēta šajā prasībā pilnībā izklāstīto un aprakstīto iemeslu dēļ;
- saistībā ar atcelšanu veikt visus nepieciešamos pasākumus aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes “Focaccia di Recco col formaggio” svītrosānai no Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā. Tajā mazticamajā gadījumā, ja prasība tiktu noraidīta, veikt tiesāšanās izdevumu ieskaitu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula tai faktiski liedz turpināt tirgot tās produktu, neraugoties uz to, ka pašai prasītājai pieder preču zīmes, kas reģistrētas labu laiku pirms tam, kad Komisijai tika iesniegts pieteikums par aizsardzību, un neskatoties uz to, ka netiek apstrīdēts, ka prasītāja kopš 2006. gada, proti, jau vairāk nekā 5 gadus likumīgi tirgo tās produktu Eiropas Savienībā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulas (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.) 15. pants.
 - Šajā saistībā tiek apgalvots, ka, stājoties spēkā apstrīdētajai regulai, nav paredzēts un noteikts nekāds pārejas periods, kas ļautu likvidēt krājumus un iepakojumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas preambulas 5., 6. un 7. apsvērums ir pretrunīgi.
 - Šajā saistībā tiek apgalvots, ka regulas preambulas 5. un 6. apsvērums esot pretrunā tās 7. apsvērumam un noklusējot tiekot aizsargāts arī tāds nosaukums, kura reģistrācija nav lūgta, un tas var maldināt jautājumā par galvenās sastāvdaļas ģeogrāfisko norādi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir kļūdaini un ļaunprātīgi interpretējusi faktu izklāstu.
 - Šajā sakarā tiek apgalvots, ka preambulas 9. apsvērumā ir norādīts uz apgalvoto apdraudējumu esošajiem produktiem, to noliedzot. Taču šis apdraudējums ir nevis apgalvots, bet gan reāls, un reģistrācijas pieprasītāju grupas apgalvojumi ir radījuši pret konkurenci vērstu rīcību, ar kuru prettiesiski var tikt nodarīts kaitējums tirgū esošajiem konkurentiem, aizskarot to iegūtās tiesības ar Komisijas veikto pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pagaidu aizsardzības laiks ir beidzies.
 - Šajā sakarā tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas preambulas 10. apsvērumā ir kļūdaini izklāstīti fakti, jo valsts pagaidu aizsardzība Itālijā ir beigusies tādēļ, ka produkta specifikācijās netika pieņemts paškontroles plāns.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1151/2012 7. panta [1. punkta] e) apakšpunkts.
 - Šajā sakarā tiek apgalvots, ka, ar apstrīdēto regulu aizliedzot dziļo sasaldēšanu un citas uzglabāšanas metodes, tiek legalizētas reģistrācijas pieprasītāju grupas prettiesiskās un Eiropas Savienības tiesībām, kā arī brīvai preču apritei un pakalpojumu sniegšanas brīvībai pretrunā esošās darbības, kā rezultātā Komisija 11. un 12. apsvērumā ir sagrozījusi specifikāciju patieso tvērumu, tādējādi klaji pārkāpjot Regulu Nr. 1151/2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 2. marta rīkojums – Watch TV/Padome

(Lieta T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Tiesvedības valoda – franču

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 45, 15.2.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 4. marta rīkojums – Messi Cuccittini/ITSB – Pires Freitas Campos (“LEO”)

(Lieta T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Tiesvedības valoda – spāņu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 329, 22.9.2014.

